

MLADI PLANINEC

ŠT. 37
LETO 2005
LETO 29

Spoštovane planinke, spoštovani planinci!

Planinskemu društvu Lisca Sevnica, je že celih sto let. 29. junija bo ravno sto let od prvega shoda za ustanovitev Posavske podružnice Slovenskega planinskega društva, ki se je ustanovila 5.10.1905. Vse do ustanovitve sedanjega Planinskega društva Lisca - Sevnica, je združevala planince vse od Sotle do Trbovelj. Sedež je imela v Sevnici, nekaj časa pa tudi v Zidanem mostu in Krškem. Posavska podružnica je bila sedma po vrsti v Sloveniji. Ustanovitelji podružnice so bili učitelji, sodniki, uradniki, duhovniki, trgovci, in podjetniki, skratka ljudje, ki so v programu planinske organizacije videli način boja proti takratnemu nemškemu potujčevanju naših krajev. Podružnica je že imela svojo prvo planinsko koč na Lisci, ki je bila peta slovenska planinska koč v naših gorah. Ostale koč so bile pod okriljem avstrijskih organizacij.

Delo društva je skozi čas zaznamovalo dogajanje v družbi. Sprva povedati, da smo Slovenci in da so to naši kraji in z gradnjo slovenskih planinskih koč, pa pozneje gradnja večjih domov, kar je rodilo tudi več gospodarskih problemov, pa množičnost planinstva, pa poudarek na varstvu narave, na urejanju planinskih poti, izletništvu, poudarek vodništvu in nevarnostim v gorah, zahajanju v tuja gorstva in snovanju odličnosti gorništva.

Spoštovani prijatelji planinci, 500 članov društva nas je in 3000 planincev se je v preteklem letu podalo na naše vodene izlete. Majhne in polne planinske skupine, pa množični izleti, pa planinski tabori in z več kot tisoč udeleženci Dan pohodništva v Občini Sevnica..., vse te naše akcije črpajo v bogati zgodovini današnje odličnosti Planinstva.

Vesel sem, da znamo skupaj tako dobro krmariti našo pot.

23. 1. 1964	Otvoritev vodovoda in prizidka - kleti
13. 12. 1968	Sprememba mejne občine na vrhu Lisca - Sevnica
4. 7. 1970	Otvoritev 2. Tončkovega doma
november 1971	Kupljena mala motorna snučarska varnost
20. 8. 1972	Otvoritev 3. Jurkove koč
november 1973	Otvoritev 1. - daljše - svetovne varnosti
3. 5. 1974	Tito zadnjič na Lisci
avgust 1975	Izgradnja lisca bencinske in avtomobilne postaje
1976	Izgradnja hiše - biser Lisca

Vaš predsednik:
Jože Prah

OB STOTI OBLETNICI DRUŠTVA

100 let

je lepa doba. Če neko društvo deluje toliko časa, potem lahko rečemo, da dela dobro, da združuje ljudi, ki živijo z društvom in jim ni žal nobene ure, porabljene za delo v njem. In plačilo? Izleti v gore, v potu dosežen vrh, prijatelji, pesem, ki se v najlepših trenutkih vzpne iz grl. Mar ni to največje plačilo?

A STOTE obletnice delovanja Planinskega društva Lisca Sevnica letos ne bi proslavljali, če ne bi na začetku tega stoletja srčni, pogumni ljudje, med katere spada tudi Blaž Jurko, ustanovili Posavsko podružnico Slovenskega planinskega društva, katere naslednik je naše društvo in se s tem postavili po robu tistim, ki so hoteli ponemčiti našo deželo in ljudi. Na slovenskih vrhovih so postavljali koče; leta 1902 je zrasla tudi prva koča na Lisci. Danes se imenuje po človeku, ki jo je s tolikšno ljubeznijo postavil - po Blažu Jurku.

Veliko ljudi je v teh dolgih letih s svojim delom vtisnilo pečat društvu, Sevnici in njeni okolici. Danes imamo na Lisci poleg Jurkove koče še Tončkov dom, rastišče encijana na Lovrencu je zaščiteno, v PD Lisca je vključenih približno 500 članov, za katere društvo organizira izlete in taborjenja v naših in tujih gorah. Kaj lahko še storimo? Ohranimo to, kar so ustvarili in nam zapustili naši predhodniki. Toliko lepot skriva naša bližnja in daljna okolica. Zakaj jih ne bi občudovali, ne da bi jih uničili? Pokažimo jih še drugim in jih s svojim zgledom naučimo spoštovati našo čudovito naravo.

In čez 100 let bomo lahko planinci v Sevnici še vedno z veseljem obiskovali Lisco, Lovrenc in druge lepe kraje...

Ljubo Motore

	DOGAJANJA NA LISCI IN O LISCI
27.2.1893	<i>Ustanovljena SPD Slovenije</i>
1900	Izgradnja kapelice pri izviru vode pod Sv. Joštom
21.8.1902	Otvoritev 1. Jurkove koč
6.9.1903	Prva obletnica koč
1904	Prvič markirane poti na Lisco
29.6.1905	V Sevnici shod za ustanovitev Posavske podružnice SPD
5.10.1905	Ustanovitev Posavske podružnice SPD
19.6.1932	Otvoritev 1. velike koč
maja 1938	Tito prvič na Lisci
2.4.1939	Tito drugič na Lisci
26.2.1939	Občni zbor Posavske podružnice SPD - v gradnji kapelica Matere Božje
jesen 1939	<i>Napeljana elektrika v Dom - po "Zornu"</i>
10.3.1940	V letu 1939 bila obletnica koč in posvetitev kapelice Matere Božje
1940	<i>Napeljana elektrika v Dom - po zapisniku podružnice</i>
1943 ali 1944	Nemci požgali mežnarijo pri Sv.
28.6.1944	Partizani požgali koč na Lisci
27.2.1946	Sestal planinski odbor podružnice PDS v Sevnici
6.6.1948	Občni zbor društva - odločitev o gradnji Tončkovega doma
21.11.1948	Ustanovni sestanek v Krškem, nato decembra ustanovitev društva
1948	Obnovljena 2.Jurkova koč
27.4.1950	Otvoritev 2. Jurkove koč
1951	Ponovno napeljana elektrika na Lisco
9.11.1952	Otvoritev 1. Tončkovega doma
1959	Zgrajena ograja pred Tončkovim domom
4.7.1959	Otvoritev makadamske ceste Sela - Lisca
1961 in 1962	Izgradnja prvih vikendov na Lisci
poleti 1963	Izgradnja električnega daljnovoda do črpališča vode na Selah
16.6.1964	Voda prvič pritekla na vrh Lisce
22.7.1964	Otvoritev vodovoda in prizidka - kleti
13.12.1968	Sprememba meje občin na vrhu Lisce - datum menjalne pogodbe
4.7.1970	Otvoritev 2. Tončkovega doma
november 1971	Kupljena mala motorna smučarska vlečnica
20.8.1972	Otvoritev 3. Jurkove koč
november 1973	Otvoritev 1. - daljše - severne vlečnice
3.5.1974	Tito zadnjič na Lisci
jeseni 1975	Izgradnja lesene brunarice pri zgornji postaji vlečnice
1976	Izgradnja južne ceste Cerje -Lisca

jeseni 1976	Izdelan načrt Lisce v izmeri 1:1.000
20.11.1981	Pripeljan in prvič uporabljen teptalec snega
26.11.1981	Otvoritev krajše - vzhodne vlečnice
12.9.1982	1. "Dan planincev" na Lisci
1982	Ureditev razsvetljave pri mali vzhodni vlečnici za nočno smuko
10.11.1983	Otvoritev radarskega centra HMZ
julij 1985	Zgrajeno asfaltirano rokometno igrišče pod kočama
10.11.1985	Otvoritev povečane 3. Jurkove koč
22.12.1987	Otvoritev asfaltirane ceste Sela - Lisca
1.5.1988	Zvezna proslava 50. letnice seje CK ZKJ na Lisci
poleti 1991	Med slovensko vojno bil na Lisci center prebežnikov iz JLA
1992	Sanacija smetišča pod Tončkovem domom in pričetek odvoza smeti
3.12.1993	Rastišče encijana na Lovrencu razglašeno za botanični naravni rezervat
15.5.2000	Sklenitev pogodbe o lastništvu Taborniškega doma in preimenovanje v Planinsko zavetišče pod sv. Rokom
6.7.2000	Zamenjava radarja in kupole v radarskem centru HMZ
2001	Večja obnova strehe in notranjosti Jurkove koč
13.4.2002	Praznovanje 100. Letnice Jurkove koč in 50. Letnice Tončkovega doma -
13.4.2002	ponatis knjige Blaža Jurka "Moje dogodivščine"
29.8.2002	Otvoritev razgledne plošče na vrhu Lisce
2002	Sklenitev najemne pogodbe za stražnico na Slatni nad Ratečami in preimenovanje v Planinsko zavetišče Slatna
31.8.2002	Proslava ob 30. letnici taborov na stražnici Slatna nad Ratečami
6.9.2002	Predstavitve knjige zemljevidov ing. Vinka Šeška - "Izleti v sevniško okolico"
11.9.2002	Otvoritev razstave "Lisca na razglednicah in starih fotografijah" - avtor: Ljubo Motore
13.9.2002	Svečana seja UP PZS, MDO Zasavje in PD Lisca na gradu v Sevnici
14.9.2002	2. "Dan planincev" na Lisci in osrednja prireditev ob mednarodnem letu gora
2004	Obnova opornega zidu za Jurkovo koč

ORGANIZIRANO PLANINSTVO NA NAŠEM OBMOČJU IN PLANINSKI VODNIKI

Lisca je bila za izletnike zanimiva že pred ustanovitvijo Posavske podružnice SPD l. 1905. Iz zapiskov lahko razberemo, da sta bila l. 1906 dva organizirana izleta na Lisco. L. 1907 je bilo po vpisni knjigi na Lisici 107 obiskov. Hojo v visoke hribe pa dokazuje podatek, da so leta 1911 razmišljali o stalnem najemu sobe na Okrešlju.

Po podatkih je l. 1924 Lisco obiskalo 798 planincev, naslednja leta pa se je število obiskovalcev še večalo. Tega leta sta bila organizirana dva izleta v Triglavsko pogorje in več drugih izletov. Ljudevit Stiasny, predsednik Posavske podružnice, je vodil 13 planincev za 5 dni na Triglav. Na občnem zboru je bila izražena želja, da bi vsako leto organizirali daljši izlet.

V l. 1936 so načrtovali smučarski tečaj na Lisici, vendar izgleda, da ga je že takrat muhasta zima onemogočila, tako kakor tudi večino načrtovanih tečajev v naslednjih letih.

Najaktivnejši planinski organizatorji do 2. svetovne vojne so bili Ante Beg, Alojz Baša, Andrej Gostiša, Blaž Jurko in Ljudevit Stiasny.

O delu planincev od konca vojne pa do l. 1951 ni zapiskov. Po pregledu knjižic nekaterih planincev in po njihovem pripovedovanju lahko sklepamo, da so hodili na bližnje hribe in predvsem na Triglav. Vodniki so bili Joško Košorok, Medved, Fanči Mulej, Minka Cernetič, Mara Zveglič, Bine Kaplan in Zorič.

V l. 1952 je izlete vodila Majda Jesenko, ki je bila za izlete zadolžena tudi v naslednjem letu, poleg nje pa še Tone Piltaver, Magda Verščaj (za šolske otroke), Sašo Mesesnel, Bibi Tihole in Ivan Novak.

L. 1954 so bili za vodje izletov imenovani Dušan Stupar, Marija Petkovšek in Zlata Gorše za mladino. L. 1955 sta bila za izletništvo zadolžena Joško Jesenšek in Pavle Stergar, za mladino pa Niko in Marjan Žibret v Krškem, Marjan Gabrič v Sevnici in Milan Jenčič v Boštanju. Mladino je vodil tudi Kastelic.

L. 1956 se je smrtno ponesrečil Martin Jamšek, ki je že pred drugo svetovno vojno vodil planinsko skupino v Jugotaninu. Zlasti po vojni so zelo intenzivno obiskovali Veliko Kozje in druge hribe. Na pustno nedeljo SO hodili k Svetemu Joštu in na Lisco. Po njegovi smrti je skupino nekaj časa vodil Tine Klemenčič. Na občnih zborih l. 1956 in 1957 o izletih niso veliko govorili.

V l. 1957 je bil v Krškem ustanovljen Mladinski odsek, ki ga je sedem let zelo uspešno vodila Mira Božič. L. 1959 je Stane Zorko iz krške vajeiške šole naredil izpit za vodiča.

L. 1958 je bil za izletništvo zadolžen Miro Gošnik, za šolsko mladino v Sevnici pa Danilo Koritnik, vendar je mlade organizirano vodila le Božičeva. Enako je bilo l. 1959, čeprav je bil za mladino v Sevnici zadolžen tudi Žgajnar. Organizirali so le nekaj izletov za člane.

Tudi l. 1960 je planince organizirano vodila le Božičeva. Iz poročil lahko razberemo, da je devet članov delalo slovensko transverzalo.

L. 1962 je bil vodja izletov Jože Jurečič, vodeni izleti pa so bili spet pod vodstvom Božičeve. V l. 1963 se v poročilih močno odražajo potrebe po vodnikih. Vodja izletov je bila Fanči Bratkovič, vodja mladine v Sevnici pa je za nekaj let postal Dušan Milost. V tem letu sta bili ustanovljeni planinski skupini v podjetjih Lisca in Kopitarna, organiziranih je bilo tudi več izletov.

L.1964 je bil vodja izletništva Lojze Anzelc. Planinske skupine so ustanovili še na Občini Sevnica, v Mizarski delavnici, Jutranjki ter v Kovinarski in Celulozi v Krškem. V tem letu so organizirali že sedem izletov v visokogorje. Dva mladince sta se udeležila vodniškega tečaja. Prvič je bil izdelan podroben načrt izletov. Njihovo število se je močno povečalo.

L.1965 je izlete mladih vodila Elica Pečnik. Ustanovili so planinske skupine v Jugotaninu, Gozdnem obratu in Trgovskem podjetju v Krškem.

V l.1966 so bili v komisiji za izletništvo Vinko Šeško, Dušan Stupar in Stane Camloh. Prvič je bil organiziran enotedenski pohodni tabor v Avstrijo, Švico in Italijo. Od takrat so bili tabori za odrasle v taki obliki organizirani skoraj vsako leto.

L.1967 je bil vodja izletov Vinko Šeško. L.1968 so bili v komisiji za izlete Tone Marolt, Slavko Vilčnik in Vinko Šeško, Vera Drnovšek pa je dve leti uspešno vodila Mladinski odsek in izlete mladih. V l. 1969 je vodil izlete Lojze Motore, ki je vse do smrti l. 2004 ostal gonilna sila planinskega dela tako v društvu kot v okviru PZS.

Od l.1971 pa do l.1978 je izlete mladih uspešno vodila Nevenka Zajc. Osnovnošolce v Tržišču in Krmelju je vodil Tone Zgonc. Mladinski vodniki so postali Nevenka Zajc, Bojan Žlender, Marjan Jazbinšek, Ivanka Godec, Lojze Derstvenšek, Zlatko Zebič in Ljubo Petančič. Aktivne so bile skupine mladih planincev v Jutranjki, Trgovskem podjetju, Lisci in v osnovnih šolah Sevnica in Krmelj.

L. 1972 so bili na seznamu novi vodniki:

Ljubo Motore, Anka Oštir, Rudko Mlinarič, Tone Zgonc, Roman Novšak in Marija Bon.

V l.1973 je bil ustanovljen Smučarski klub, ki je organiziral smučarske tečaje in izlete. V tem letu so naredili tečaj za mladinske vodnike Ferdo Androjna, Bojan Dernovšek in Jože Udovč.

L. 1974 je šolsko mladino v Krmelju vodila Tatjana Filipič. V tečaju za mladinske vodnike so bili Zoran Drobne, Jožica Kuk, Janez Levstik, Albert Piltaver in Tone Svenšek.

L. 1975 so bili v komisiji za izlete Lojze Motore, Ivan Špes in Tine Klemenčič. Mladinski vodniki so postali Mojca Hrušvar, Arno Koštomaj, Fanika Mlakar, Jože Jojo Petek, Vili Pfeifer, Jani Zemljak, Alojzija Zupančič, leto kasneje pa Hermina Androjna, Albert Felicijan, Jože Guštin in Bojan Volarič.

L. 1977 smo dobili prve planinske vodnike: Lojzeta Motoreta, Lojzeta Anzelca in Jožeta Koštomaja. Tečaj za mladinske vodnike so opravili Joško Kovač, Andreja Tomšič, Cvetka Trček in Jure Zupančič. Lojze Motore se je udeležil odprave na Mount Kenijo (Afrika).

V l.1978 so postali planinski vodniki Marij Geršak, Jože Raušl, Tone Šeško, Franci Vovk in Vinko Šeško, mladinski vodniki pa Boris Bogovič, Marta Kurnik, Marica Lipar in Majda Radišek.

L.1979 smo ustanovili klub vodnikov, ki je prevzel skrb za organizacijo izletov. Vodja kluba je postal Vinko Šeško. Tečaj za mladinske vodnike sta opravila Stojan Anzelc in Jazbinšek.

L.1980 sta se Lojze Motore in Vinko Šeško udeležila meddruštvene alpinistične odprave v Ande.

Opis zadnjih 25 let izletništva po naših in tujih gorah pa naj ostane za kakšen kasnejši jubilej.

Podatke sem zbral iz razpoložljivih zapisnikov občnih zborov, zapiskov v Planinskih vestnikih in po pripovedovanju nekaterih planincev.

Ljubo Motore

PREGLEDI – TABELE o važnejših terminih v planinskem društvu

PREDSEDNIKI PODRUŽNICE IN PLANINSKEGA DRUŠTVA:

OD - DO	IME IN PRIIMEK	IZ:	SEDEŽ:
1905	FRANC VERŠEC	SEVNICA	SEVNICA
1906 - 1911	BENJAMIN KUNEJ	BREŽICE	SEVNICA
1911 - ?	ALOJZIJ SELIŠKAR	SEVNICA	SEVNICA
	<i>I. SVETOVNA VOJNA</i>		
1921 - 1925	LJUDEVIT STIASNY	ZIDANI MOST	SEVNICA
1926 - 1938	ALOJZIJ BAŠA	ZIDANI MOST	ZIDANI MOST
1939 - 1940 -	ANDREJ GOSTIŠA	LOKA	ZIDANI MOST
	<i>II. SVETOVNA VOJNA</i>		
1946 - 1948	ANDREJ GOSTIŠA	LOKA	SEVNICA
1948 - 1962	TONČEK ČEBULAR	KRŠKO	KRŠKO
1962 - 1964	LOJZE ANZELC	SEVNICA	SEVNICA
1964 - 1966	LOJZE MOTORE	SEVNICA	SEVNICA
1967	TONE MAROLT	SEVNICA	SEVNICA
1968 - 1974	VINKO ŠEŠKO	SEVNICA	SEVNICA
1975 - 1984	LOJZE ANZELC	SEVNICA	SEVNICA
1984 - 1986	VINKO ŠEŠKO	SEVNICA	SEVNICA
1987 - 1990	LOJZE MOTORE	SEVNICA	SEVNICA
1991 - 1995	JOŽE PRAH	RADEČE	SEVNICA
1995 - 1998	VINKO ŠEŠKO	SEVNICA	SEVNICA
1998 -	JOŽE PRAH	SEVNICA	SEVNICA

ČASTNI ČLANI IN PREDSEDNIKI PODRUŽNICE IN DRUŠTVA:

1925	BLAŽ JURKO	ČASTNI ČLAN
1925	LJUDEVIT STIASNY	ČASTNI ČLAN
1939	ALOJZIJ BAŠA	ČASTNI ČLAN
1954	ing. HENRIK ČMAK	ČASTNI ČLAN
1957	BORIS VUKSAN	ČASTNI ČLAN
1959	GAŠO MESESNEL	ČASTNI ČLAN
1962	TONČEK ČEBULAR	ČASTNI PREDSEDNIK
1966	VITKO JURKO	ČASTNI ČLAN
1971	JOŽE KOŠOROK	ČASTNI ČLAN
1973	JELA FRANKIČ	ČASTNI ČLAN
1991	LOJZE MOTORE	ČASTNI PREDSEDNIK
2002	TINE KLEMENČIČ	ČASTNI ČLAN
2002	TONE MAROLT	ČASTNI ČLAN

KOČA	OD - DO	IME IN PRIIMEK
JURKOVA		
KOČA	1902-1914	Blaž Jurko
JURKOVA		
KOČA	1914-1932-?	Člani Posavske podružnice in Blaž Jurko
JURKOVA		
KOČA	28.6.1944	<i>Požgani obe koči</i>
JURKOVA		
KOČA	1948-1949	Lojze in Štefka Racman
JURKOVA		
KOČA	1949-1952	Johan in Elza Štrbenc
JURKOVA		
KOČA	1952-1972	Neoskrbovana - skladišče
JURKOVA		
KOČA	1972-	Člani PD Lisca
PLANINSKI		
DOM	1932	Člani Posavske podružnice
PLANINSKI		
DOM	1933-1942	Ivanka Škrab z možem iz Loke
PLANINSKI		
DOM	1943-1944	Ivanka Škrab - Dom je partizanska bolnica
PLANINSKI		
DOM	28.6.1944	<i>Požgani obe koči</i>
TONČKOV		
DOM	1952-1958	Johan in Elza Štrbenc
TONČKOV		
DOM	1958-1970	Marjanka in Pavle Stergar
TONČKOV		
DOM	1971	Mladen Janjić
TONČKOV		
DOM	1972-1978	Marjanka in Pavle Stergar
TONČKOV		
DOM	1978-1988	Marjanka Stergar
TONČKOV		
DOM	1988-1993	Milena in Tone Vidmar
TONČKOV		
DOM	1993-1994	GP Sevnica
TONČKOV		Jožica Furlan, S.P.
DOM	1995 –	
PLANINSKO		
ZAVETIŠČE		
POD		
SV.ROKOM	2000-	Člani PD Lisca
PLANINSKO		
ZAVETIŠČE		
SLATNA	2002	Člani PD Lisca

POHODNI TABORI ZA ODRASLE 1966 – 2004

Že zelo zgodaj smo se v društvu odločili, da pogledamo, kakšne so gore pri bližnjih in daljnih sosedih. Tako smo že davnega leta 1966 odšli na osemdnevni avtobusni izlet v Avstrijo, Švico in Italijo. Bilo nas je petindvajset, vodila pa nas je gospa Marija Kostanjšek iz Maribora. Avtobus je vozil Drago Božič. Tabor si je zamislil in načrtoval Lojze Motore, zaradi njegove odsotnosti sta ga organizacijsko vodila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Naš prvi cilj je bil Grossglockner v Avstriji. Vzpon nam je preprečil novo zapadli sneg, saj ga je bilo na višini 2500 m kar pol metra. Pot nas je nato vodila v Švico. Osem se nas je povzpelo na 3912 m visok Piz-Paly na švicarsko-italijanski meji. V Italiji smo želeli osvojiti Ortler, vendar nam je to preprečilo slabo vreme. Odpeljali smo se v Cortino in sanjali o Monte Cristalu. Zaradi slabega vremena smo si od blizu ogledali le Tri Cine in se vrnili domov. Prenočevali smo v šotorih, hrano pa smo si v glavnem pogrevali na plinskih bombicah. Vse potrebno smo vozili s sabo v avtobusu. Tak način potujočega taborjenja smo pozneje poimenovali »pohodni tabor«.

Leta 1967 smo organizirali avtobusni (privatni avtobus Keber) pohodni tabor v Visoke Tatere na Slovaško. Tabor je organiziral Lojze Motore

1968 je bil predviden tabor v Bolgarijo vendar ni bilo dovolj interesa.

1969 smo potovali z dvema kombijema v Francijo v Chamonix. Želja, da bi osvojili Mont Blanc se ni uresničila zaradi slabega vremena. Tabor je organiziral Lojze Motore, vzpon pa je vodila Micika Kostanjšek.

V letih 1970 do 1972 smo obnavljali Jurkovo kočo in taborov ni bilo. (1971 je bilo nekaj planincev s PD Bohor na Velebitu)

Leta 1973 je bil osem dnevni tabor v Črni gori z vzponom na Durmitor. Tabor sta organizirala Lojze Motore in Lojze Anzelc. Avtobus je vozil Silvo Pompe, poleg pa je bil tudi kombi, ki ga je vozil Vinko Vidic.

1974 je bilo nekaj naših planincev skupaj s planinci s Krškega z osebnimi avtomobili na Velikem Kleku (Grossglocknerju).

Tabor 1975 je bil zopet namenjen Mt. Blancu. Na razpolago smo imeli 7 dni, vendar nam je slabo vreme zopet preprečilo osvojitve vrha. Za uteho smo se peljali z žičnico na Agile Dumidi. Tabor so pripravili Lojze Anzelc, Vinko Šeško, Jože Raušl in Vinko Novak. Avtobus Izletnika Krško je vozil Preskar.

1976 zopet ni bilo tabora, nekaj planincev je bilo v taboru mladih v Kamniški Bistrici.

Leta 1977 je bil tabor na Šarplanino. Tabor so pripravili Lojze Anzelc, Lojze Motore in Vinko Šeško. Avtobus izletnika Sevnica je vozil Silvo Pompe. Na poti smo bili 8 dni. Osvojili smo Titov vrh, ogledali smo si Ohridsko in Prespansko jezero. Bili smo v Skopju, Prištini in Peči.

1978 zopet ni tabora, nekaj planincev pa je v taboru mladih v Zadnjici.

V letu 1979 smo imeli tabor v naših gorah ob Bohinjskem jezeru. Tabor sta organizirala Lojze Motore in Vinko Šeško ob pomoči domačina in prijatelja Ivana Vebra. Vozili smo se z osebnimi avtomobili.

1980 je tabor na Zelengoro. Tabor sta pripravila Lojze Motore in Lojze Anzelc. Kombi je vozil Franc Planinc in osebni avto Vinko Šeško.

1981 smo na Musali v Bolgariji in na Olimpu v Grčiji. Tabor je organiziral Lojze Anzelc in Makedonski vodnik Vlado Rakočević. Ogleдали smo si tudi Rilski samostan, Solun in Dojransko jezero in Stobi. Do Skopja smo se peljali z vlakom, tam pa smo si naročili avtobus. Na poti smo bili 9 dni. V taboru nas je bilo 40 udeležencev.

Leta 1982 naj bi bil tabor v Sloveniji, pa ni uspel.

1983 smo potovali ponovno v Črno goro na Durmitor. Tabor sta organizirala Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Avtobus je vozil Dolinšek. Na poti smo bili 8 dni. Prečili smo Durmitor, ogledali smo si tudi Pivski manastir, na poti domov pa Kozaro in Jesenovac.

1984 smo želeli na Korziko, pa s taborom nismo uspeli.

1985 smo načrtovali Bioč pa tudi nismo uspeli.

Leta 1986 pa smo organizirali tabor na Bioč. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Izletnikov avtobus je vozil Silvo Pompe. Na poti smo bili 7 dni. Povzpeli smo se na Volujak in spustili do Trnovačkega jezera. Preko Magliča smo napravili dvodnevni pohod do Bioča in do avtobusa, ki nas je čakal v Stabnem. Na poti domov smo si ogledali tudi Drvar.

1987 smo bili ponovno v Visokih Tatrah. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško, na Slovaškem pa se nam je pridružil Lado Jirasko. Izletnikov avtobus je vozil Silvo Pompe, z osebnim avtom pa je bil Jože Prah. Obiskali smo vse zanimive vrhove v Tatrah, z osebnim avtom pa smo šli tudi na Poljsko v Zakopane. Na poti smo bili 7 dni.

1988 smo organizirali tabor na Prenj in Čvrnico. Po zamisli, ki jo je pripravil Lojze Anzelc je tabor vodil Vinko Šeško. Gasilski kombi je vozil Tone Šeško. Na poti nas je bilo 8. Na poti domov smo si ogledali tudi Mostar in Međugorje.

Leta 1989 smo organizirali tabor v Krkonoše na Češkem. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Na Češkem so za nas poskrbeli planinci iz Tanvalda. Potovali smo z dvema kombijema. Obiskali smo Jizarske Hore, Češki Raj, Bili smo na Sneški. Obiskali smo tudi Harahov, na poti domov pa še Prago in Konopište. Na poti smo bili 7 dni.

1990 smo zaradi obvez do čeških prijateljev z njimi potovali po Sloveniji in na Jadran.

1991 zaradi političnih razmer tabora nismo organizirali.

1992 je bil tabor v Dolomitih v Italiji. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Avtobus je vozil Ivan Veber. Na poti nas je bilo 42 planincev, povzpeli smo se na Piz Boe, Punta Penia (vrh Marmolade), ogledali smo si južno ostenje Marmolade. Obiskali smo tudi Tri Cine. Na poti smo bili 7 dni.

Leta 1993 je bil tabor v Avstriji. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Avtobus je vozil Ivan Veber. Na poti nas je bilo 43 udeležencev, potovali pa smo 7 dni. Povzpeli smo se na Dachstein, Schwarzenstein in do jezera Gerlosse.

1994 smo odšli že tretjič v Francijo, da končno osvojimo Mt. Blanc. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško, sodelovali so še Franci Gričar, Jože Prah, Dragica Baloh, in Jože Radej. Avtobus je vozil Ivan Veber, kombi pa Matevž Šunta. Na poti je bilo 51 udeležencev. Povzpeli smo se na Gran Paradiso, do jezera Lac Corn, ledenik Mer de Glace. Kar 24 naših planincev je istočasno stalo na strehi Evrope 3. avgusta ob 7 uri zjutraj.

Tabor Švica 1995. Tabor je pripravil Vinko Šeško, za visokogorje je bil zadolžen Jože Radej, pri vodenju pa so pomagali Jože Prah in Jože Guštin. Na poti je bilo 28 planincev, avtobus je vozil Mirko Novak. Bili smo na Gornegradu, Breithornu, Jungfrau.

Tabor Madžarska in Slovaška 1996. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Vozil nas je Ivan Veber z avtobusom. 7 dni je bilo na poti 29 udeležencev. Bili smo na Kekesu v

pogorju Matre (Madžarska). Na slovaškem pa na Hralovi Holi, pod Lomničkim Štitom, na Dumbieru (Niske Tatre) in na Križni (Velika Farta).

Pirineji 1997. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Vozili smo se z avtobusom Ivana Vebera. 35 udeležencev je bilo na poti 12 dni. Ogledali smo si Andoro, se povzpeli na Pico de Aneto, zaradi slabega vremena odnehali pod vrhom Monte Perdida, vendar smo uživali v narodnem parku Ordesa. Ogledali smo si še San Sebastijan in v Franciji Biarritz in Lourde.

Apenini 1998. Tabor sta pripravila Lojze Anzelc in Vinko Šeško. Vozil nas je Ivan Veber z avtobusom. 39 udeležencev je bilo na poti 8 dni. Povzpeli smo se na Corno Grande, Marsicano. Ogledali smo si L'Aquilo, jamo Stiffe, jezero Campotosto, Rim, Camosciari.

Planinski tabor Severna Evropa 1999. Tabor je pripravil Vinko Šeško, pri pripravi in izvedbi so pomagali: Janez Levstik, Jože Suhodolčan, Janez Kranjc in Matevž Šunta. 32 udeležencev je bilo na poti 17 dni. Prvič smo uporabili postelje v avtobusu in 2 šoferja (Ivan in Franci Veber). Ogledali smo si Stockholm, Rovaniemij, Tankavaaro, jezero Inari, Nordkapp, Alto, Abisko, Lofote, Trondheim, Trolove stene, fjord Geiranger, najvišji vrh Galdhopigen, največji ledenik Jostedalsbren, Liilehamer, Oslo, Kronborg, Kobenhaven.

Škotska 2000. Tabor je pripravil Vinko Šeško, pri pripravi in izvedbi so sodelovali: Janez Levstik, Jože Suhodolčan, Janez Kranjc, Lojze Florjančič. 32 udeležencev je bilo na poti 13 dni. Vozila sta Ivan in Franci Veber. Ogledali smo si London, Stonhenge, povzpeli smo se na Cader Idris, Snowdon, Ben Nevis, si ogledali še Loch Ness, otok Skye in Edinburg.

V istem letu smo tabor ponovili za člane drugih društev MDO.

Korzika 2001. tabor je pripravil Vinko Šeško, pri pripravi in izvedbi so pomagali: Nuša in Janez Levstik, Lojze Florjančič in Lojze Rupar. 42 udeležencev je bilo na poti 12 dni. Vozili smo se z avtobusom, ki ga je vozil Ivan Veber. Povzpeli smo se na Monte Cinto, si ogledali Restoniko, Porto, Calanche, povzpeli smo se na Capo d'Orto, si ogledali Ajaccio, Sartene, Bonifacio, se povzpeli na »korziške Dolomite« (Turm III).

Planinski tabor Sicilija 2002. Tabor je pripravil in vodil Vinko Šeško, pri izvedbi so pomagali: Oto Ivačič, Ivan Veber in Verica Naglič. 30 udeležencev je bilo na poti 12 dni. Vebrov avtobus je vozil Jernej Cerjak. Ogledali smo si Alcantare, Taormino, povzpeli smo se pod Etno, si ogledali Siracuso, Arigento, Palermo, park Nebrodi (M. Soro), se z ladjo peljali na Stromboli in se ponoči nanj povzpeli, ogledali smo si še Messino. Na celini pa Pompeje in Vezuv.

V letu 2002 smo tabor Severna Evropa ponovili za člane drugih PD našega MDO.

Planinski tabor Vzhodna Evropa 2003. Tabor je pripravil in vodil Vinko Šeško, pri izvedbi sta pomagala Oto Ivačič in Elka Grilc. 32 udeležencev je bilo na poti 12 dni. Vozili smo se z avtobusom, šofer je bil Ivan Veber. Ogledali smo si gorovje Retzat, Bran, Bukarešto, dolino vrtnic, Sofijo, povzpeli smo se na Musalo, si ogledali Rilski samostan, Melnik, na Olimpu sprejeli našega tekače Hilarija. Na poti domov smo si ogledali še Belogradiček.

Planinski tabor Zahodni Julijci 2003. Tabor je pripravil Vinko Šeško, pri izvedbi sta pomagala Ivan Veber iz Bohinjske Bistrice in Milka Požun. 22 planincev je bivalo v Slatni 7 dni. Vozili smo se z lastnimi avtomobili. Povzpeli smo se na Visoko Ponco, Montaž, Viš, Kopo in nekateri na Mangart.

Planinski pohodni tabor Zahodna Turčija 2004. Tabor je skupaj s turistično agencijo Oskar pripravil Vinko Šeško, Oskar je priskrbel vodnike za turistični in planinski del pri izvedbi pa sta pomagala tudi Oto Ivačič in Elka Grilc. 32 udeležencev je bilo 16 dni na poti. Vozila sta

Ivan in Jana Veber. Ogledali smo si Carigrad, ožjo in širšo Kapadokijo, se povzpeli na Ercyes, podzemno mesto, Ihlaro. Zopet smo se povzpeli na turški Olimp, Simeno, Saklikent, Pamukkale, Efes, Kasudasi. Osvojili smo vrh Besparmak, si ogledali Didyme, Milet, Prien, Bergamon, Asklepion in Trojo.

Planinski tabor Brenta 2004. Tabor je pripravil Vinko Šeško, pri izvedbi so sodelovali Darinka Augoštin, Milka Požun in Lojze Florjančič. Vozil je Ivan Veber. 36 udeležencev je bilo na poti 7 dni. Povzpeli smo se na Paganelo, do Lago di Gelato, Monte Baldo, po ferati do kače Tuckett in do Lago di Tovel

Vinko Šeško

PLANINSKI TABORI ZA ŠOLSKO MLADINO

Mladinski odsek Planinskega društva Lisca - Sevnica je v letu 1973 začelo z organizacijo planinskih taborov za mlade planince, osnovnošolce. Prva leta smo tabore organizirali skupaj s sosednjima društvoma PD Brežice in PD Bohor.

Skupaj smo uspešno pripravili že več kot 30 taborov, od Trente do Rateč - Slatne.

Planinsko društvo Lisca se vam najlepše zahvaljuje vsem, ki ste prispevali k uspešnim taborom.

Vodje taborov so bili:

1. Lojze Motore 3x
2. Roman Novšak 1x
3. Jože Guštin 3x
4. Tatjana Filipič 2x
5. Joco Kovač 1x
6. Tone Šeško 5x
7. Jože Prah 5x
8. Aleš Gunstek 2x
9. Alenka Prah 1x
10. Jože Pinoza 4x
11. Drago Slukan 2x
12. Luka Žveglič 2x
13. Aleš Tuhtar 1x
14. Gorazd Šantej 2x

Najštevilčnejši tabori so bili:

1. Tamar I. 1990 102 udeležencev
2. Logarska dolina I. 1975 99 udeležencev
3. Zadnjica I. 1992 92 udeležencev

Zap. št.	Tabor	Leto	Št. udeležencev
1	Trenta	1973	58
2	Log pod Mangrtom	1974	77
3	Logarska dolina	1975	99
4	Kamniška Bistrica	1976	80
5	Krnica	1977	66
6	Zadnjica	1978	62
7	Logarska dolina	1979	50
8	Završnica	1980	66
9	Tamar	1981	82
10	Vrata	1982	42
11	Log pod Mangrtom	1983	72
12	Kamniška Bistrica	1984	51
13	Bohinj	1985	50
14	Bohinj	1986	52
15	Jezersko	1987	55
16	Krnica	1988	50
17	Logarska dolina	1989	69
18	Tamar	1990	102
19	Dom pod Storžičem	1991	52
20	Zadnjica	1992	92
21	Kamniška Bistrica	1993	100
22	Pokljuka	1994	90
23	Završnica	1995	50
24	Logarska dolina	1996	55
25	Jezersko	1997	32
26	Podvolovljek	1998	43
27	Lepena	1999	23
28	Visoko	2000	30
29	Javorniški rovt	2001	14
30	Rateče – Planinsko zavetišče Slatna	2002	17
31	Rateče – Planinsko zavetišče Slatna	2003	45
32	Rateče – Planinsko zavetišče Slatna	2004	25
33	Koprivna	2005	

Jože Prah

MLADINSKI PLANINSKI TABORI

Mladinski odsek Planinskega društvo Lisca - Sevnica je v letu 1987 začel z organizacijo planinskih taborov za srednješolce in študente ter ostale mlade planince.

Zap. št.	Tabor	Leto	Št. udeležencev
1	Durmitor	1987	17
2	Velebit	1988	25
3	Madžarska - Balaton	1989	12
4	Cerknica - Krk	1990	9
5	Bovec	1991	18
6	Češka - Tatre	1992	32
7	Korzika	1993	25
8	Bovec	1994	22
9	Kaninsko pogorje	1995	10
10	Dolomiti	1996	15
11	Slovaška - Madžarska	1997	20
12	Rakek - Ankaran	1998	9
13	Kočevje	1999	15
14			
15	Kavkaz Velebit - Paklenica	2001	7
		2001	7
16		2002	
17	Planinsko zavetišče Slatna	2003	9

Jože Prah

»CICI« TABORI

Na pobudo Marjete Gunstek in Jožeta Praha se je v letu 1998 pričelo z družinskimi tabori. Pogoj za udeležbo sta:

- predšolski ali osnovnošolski otroci v družini
- brez starih mam in atijev

Zap. št.	Tabor	Leto	Št. udeležencev
1	Podvolovljek	1998	39
2	Koprivna	1999	88
3	Visoko	2000	79
4	Javorniški rovt	2001	90
5	Rateče – Planinsko zavetišče Slatna	2002	88
6	Rateče – Planinsko zavetišče Slatna	2003	95
7	Rateče – Planinsko zavetišče Slatna	2004	87
8	Rateče – Planinsko zavetišče Slatna	2005	

Jože Praha

DAN POHODNIŠTVA V OBČINI SEVNICA

V soboto zjutraj, 22. maja 2004, se je pred Osnovno šolo v Sevnici zbralo več kot 1000 pohodnikov, predvsem mladih iz Osnovne šole Sevnica in Boštanja ter Srednje šole iz Sevnice, pa mladi z vrta, ki so s sabo povabili svoje starše. Po kratkem kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci pod vodstvom Aleša Tuhtarja in pozdravu predsednika Planinskega društva Lisca Sevnica ter župana Občine Sevnica, so se pohodniki podali na trinajst različnih smeri poti, od Planine pri Sevnici do Šentjanža. Vse poti so potekale v večini po Sevniški planinski poti, ki v letu 2004 slavi trideset let in smo jo sevniški planinci preimenovali v Pot Lojza Motoreta. Na pohodu so bile različne točke, kjer so svoje delo prikazali planinci Mladinskega odseka PD Lisca in Skavti, ter domačini na Preski. Po poti so vodili mentorji, planinski vodniki in gozdarji z Zavoda za gozdove Slovenije. Vsi pohodniki so se vpisali v spominsko knjigo in pridružili akciji Planinske zveze Slovenije, Z nahrbtnikom od Prekmurja do Primorja. Vsi podpisi so bili slavnostno predani 26. avgusta 2004 na vrhu Triglava predstavnikom Evropske unije in tako simbolizirali naš pristop k državam združene Evrope. Pohodniki smo se veseli vračali domov. Vodje skupin so po pohodu opravili analizo v Planinskem zavetišču pod sv. Rokom in si obljubili, da se čez leto dni ponovno srečamo, ob Dnevu pohodništva, ki bo v petek 20. maja letošnjega leta.

Klub vodnikov

ANALIZA PLANINSKEGA POHODA V OBČINI SEVNICA

V soboto, 22.5. 2004, smo se z učenci 4. razreda odpravili na pohod, ki ga je organiziralo Planinsko društvo Lisca Sevnica. Po ogledu kulturnega programa pred glavnim parkiriščem v bližini šole nas je avtobus odpeljal do Krmelja, kjer smo izstopili in pot nadaljevali peš. Krenili smo proti Kamenškemu. Pot nas je vodila po cesti in po gozdu, kjer smo srečali tudi prijateljico – srno. Le ta je bila zanimiva, saj smo si lahko ogledali vinorodna območja in raznoliko pokrajino.

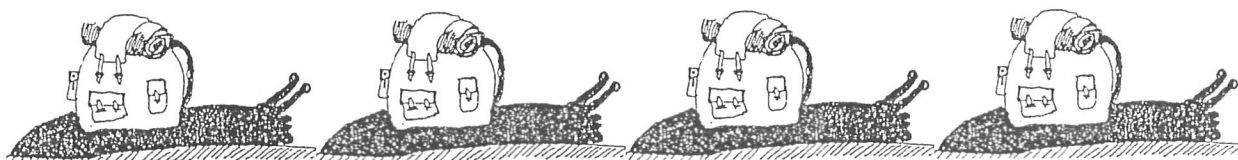
Pohvalile bi organizacijo športnega dne in jo predlagamo še za v bodoče. Predlagamo tudi, da bi se trase poti spremenile, da bi tudi učitelji spoznali zanimive planinske poti v domači okolici.

Strokovni aktiv 4.razreda

POROČILO CICIBANOV – PLANINCEV v letu 2004

V naravo je treba hoditi čim pogosteje in začeti, ko so otroci majhni. Kadar imamo naravo radi, postane del našega življenja. Hoja po gorah otroka pomirja in ga vrača v ubranost življenja.

Tudi v preteklem letu 2004 je delovala planinska skupina najmlajših CICIBANOV – PLANINCEV, 24 otrok iz skupine POLŽKI, v starosti od 3 – 6 let v Vrtec Ciciban Sevnica ter v sodelovanju s PD Lisca Sevnica.

Cicibani – planinci v naši skupini, so v starosti od treh let naprej, zato moramo težavnost, dolžino poti, smeri prilagajati tudi najmlajšim in prehodimo najprej bližnjo okolico našega mesta Sevnice.

Zavedamo se, da predšolska planinska vzgoja doprinese pomemben kamenček v mozaik srečnega in zdravega odraščanja.

Cilji predšolske planinske vzgoje, ki jih uresničujemo v delovanju cicibanov – planincev so, da OTROK :

- pridobiva ustrezne navade in utrjuje potrebo po vsakodnevem gibanju v naravi
- odkriva in spoznava živo in neživo naravo
- spoštuje živa bitja ter uživa pri opazovanju njihovega naravnega življenjskega okolja
- veseli se ob pridobivanju izkušenj z živimi bitji v raziskovanju in odkrivanju sprememb v naravnem okolju

- prehodi in spozna različne poti
- opazuje in doživlja zanimivosti na poti

Cicibani – planinci smo prehodili bližnje, okoliške griče, vzpetine v različnih letnih časih : SEVNIŠKI GRAD, SV. ROK, ZAJČJA GORA, BREZOVICA, LEDINA, KEKČEVA DEŽELA V KRANJSKI GORI.

Skupaj otroci in starši smo se odpravili 22. maja 2004 ob 1. dnevu pohodništva v občini Sevnica, še na LAMPERČE, kjer nas je spremljalo lepo vreme in dobra volja.

16. aprila 2004 smo imeli PLANINSKO URICO v Planinskem zavetišču pod Sv. Rokom, skupaj s predsednikom PD Lisca Sevnica, g. Jožetom Prah.

22. aprila 2004 smo na DAN ZEMLJE imeli naš EKO dan in po svojih močeh očistili igrišče in prostor ob koči, pobirali smeti, jih razvrstili po novih eko otokih- odlagališčih v Sevnici in tako spoznavali, da moramo naravo čuvati vsak dan. Le eno imamo!

Nagrade Planinske zveze Slovenije:

- 7 otrok je opravilo 5 planinski izletov – 7 našitkov PZS
- 5 otrok je opravilo 8 planinskih izletov – 5 priponk PZS
- 3 otroci so opravili 12 planinskih izletov – 3 pesmarice PZS
- 9 otrok je opravilo 15 planinskih izletov – 9 dnevnikov Mladi planinec; odšli so v OŠ, v devetletko, kjer lahko nadaljujejo s plan. krožkom...

Otroci na izletih preizkušajo, kaj zmorejo, doživljajo veselje in ponos ob doseženem cilju ter dobivajo zaupanje vase. Gibanje v naravi jim daje občutek svobode, hkrati pa spoznavajo lepote narave, njeno raznolikost in bogastvo.

Redno gibanje v naravi razvija otrokove gibalne sposobnosti ter krepi obrambno sposobnost organizma pred boleznimi in izboljšuje kondicijo in splošno vzdržljivost otrok, ki je prvi pogoj za zdravje otrok.

Planinski izleti z najmlajšimi so zametek gorništvu, z njimi pa uresničujemo še vrsto drugih vzgojno- izobraževalnih ciljev (ekološko ozaveščanje, spoznavanje narave, njenih lepot, zakonitosti, spoštovanje naravne in kulturne dediščine, prijazen odnos do živali, vedenje v naravi, varovanje narave...)

Sama hoja, gora, razgled za otroke niso tako mikavni kot za odrasle, vseh pa jim je predvsem kaj se med potjo in na cilju dogaja. Otroke privlačijo drobne zanimivosti ob poti, različni kamni, votline, živali, rastline, sledi, izviri, potoki, slapovi, razgledni stolpi, lovske preže, domačini, ki jih srečujemo na poti...Otrokom je potrebno nameniti dovolj časa, da se ustavijo, se odpočijejo, poigrajo različne šaljive, besedne in gibalne igre, zapojejo...Otroci si na cilju pritisnejo žig v njihove planinske dnevnike Ringa raja, v naslednjih dneh pa z otroki izlet podoživljamo ob pogovoru o izletu, vtisih, doživljanjih, željah za naprej, risanju v knjižice...

Naše poti in stezice so v nas zbudile vedno nove radovednosti in iz vsake od prehojenih poti smo nazaj domov prinesli:

- prijetno utrujenost
- zavest, da smo skupaj zmogli nekaj novega
- izkušnje in spoznanja iz narave
- prijeten občutek, da smo se prijateljsko družili, si pomagali
- željo, da kaj podobnega čimprej ponovimo
- vedno nova spoznanja, kako je naš kraj z okoliškimi griči lep košček veselja...

Cveta Fakin

TURA NA VOŠCO

V jasno in mrzlo jutro smo se z mukami zvalili iz spalnih vreč ob 6.05. Postavili smo se v zbor, zapeli himno in se odpravili na težko pričakovani zajtrk. Po zajtrku smo se pripravili na turo, nato pa nas je Gorazd izmenično odpeljal na začetek poti. Krenili smo z veliko dobre volje in vsi smo bili polni pričakovanj. Na začetku je pot potekala ob potoku po jasi, nato pa se je gozdna pot pričela naglo vzpenjati. Večkrat smo morali iti preko manjših mostov, podrtih dreves, kamenja in rečnih strugah. Po dveh večjih postankih in v hoji po brezpotju smo po dobrih dveh urah prispeli na vrh. Najbolj željno izmed vseh udeležencev se je vrha razveselil Matic. Na vrhu smo pomalicali, nekateri smo počivali, Rok pa je naredil nekaj posnetkov v nejevoljo ostalih. Nekateri smo bili zadovoljni z razgledom na Avstrijo, ostali nepotešenci pa so na avstrijski strani opravili svojo potrebo. Odpravil smo se na sosednji hrib, še zadnjič pogledali staro kamnito graščino in sosednjo državo Avstrijo, ter se odpravili proti vznožju. Na poti navzdol smo še srečali krave, Luka in Matic pa sta nekajkrat neuspešno »pobraba zajca«, ostalim pa je le malo kdaj spodrsnilo. Malo pred ciljem pa sta nas čakali dve presenečenji, ogled slapa, kjer smo v vodo metali kamenje in hoja po brvi. Najbolj pogumni pa so si v Savi Dolinki ohladili razgrete podplate. Vsi utrujeni in prepoteni smo se odpravili na dogovorjeno mesto, od kjer sta nas Gorazd in Andreja odpeljala nazaj proti taboru. Skupina, ki se je zadnja odpeljala proti taboru, je odšla v trgovino in tako so vsi, ki so morali hoditi v hrib zelo užaljeni in zaradi tega še sedaj tečnarijo ostalim.

Domen Marn, Urban Dimec, Brigita Krajnc

ZELENCI, PLANICA

Zelo pozno zjutraj, šele ob 7.15, so nas, 1. skupino »vrgli« iz postelje, saj smo bili dežurni. Ostali so vstali ob 7.30. Najprej smo mi, 1. skupina, pripravili zajtrk, nato pa smo se skupaj z ostalimi malo razgibali. Potem je sledil zajtrk. Po zajtrku so sledile še zadnje priprave na turo. Pred odhodom smo se vsi zbrali v zboru in zapeli himno, nato pa zelo počasi odšli na turo, najprej do Zelencev – izvira Save Dolinjke.

Pot do Zelencev je minila brez večjih posebnosti, le roji komarjev so, nas neusmiljeno oblegali in napadali, čeprav smo se namazali s tonami zaščitnih sredstev. V Zelencih je bil prvi daljši postanek, kjer smo lahko tudi malo prigriznili. Ko smo se nagledali čudovitih iger narave z barvo vode, smo počasi krenili proti Planici. Pot je potekala predvsem ob izsušeni rečni strugi. Po senčnih gozdnih kolovozih in poteh. V Planici, kot vemo, zibelki smučarskih skokov in poletov, ki sedaj neslavno propada, smo se »razpakirali« in napol odigrali nogometni turnir. Finalna para naj bi bila 1. skupina (jeeee!!!) in 4. skupina. Vendar finalne tekme zaradi lenega ozračja nismo odigrali. Po dolgem počitku smo se odpravili po stopnicah ob velikanki bratov Gorišek. Ker smo mi, starejši fantje, imeli preveč energije in smo bolj malo upoštevali opozorila vodje Boštjana, nam je Boštjan dal v oskrbo nahrbtnike mlajših planincev. Kljub temu smo še vedno hiteli po pobočju navzgor, ne da bi se zavedali nevarnosti le tega. Boštjan mi je pred tem naročil naj se na cesti nad skakalnico ustavimo in jih počakamo. Ko sem na cesti nad letalnico skupini ubežnikov naročil naj se ustavijo in počakajo ostale, se nekateri niso zmenili za naročilo in so odšli po cesti do tabora. V trenutni odločitvi pa sem tudi sam sklenil prekršiti povelje našega »vrhovnega poveljnika« Boštjana in sem tudi sam odšel za ostalimi proti taboru. V naših glavah je bilo takrat vprašanje varnosti in odgovornosti na zadnjem mestu, saj smo cesto dobro poznali. Na našo srečo in na srečo Boštjana smo v tabor prispeli nepoškodovani. Čez nekaj časa pa so v tabor prišli tudi drugi udeleženci tabora.

Klemen Černič

POROČILO O SKRITEM ZAKLADU

Danes pred kosilom smo imeli mlajši taborniki iskanje skritega zaklada. Tekmovale so vse štiri skupine. Tekmovalci so začeli deset minut narazen. Prva naloga je bila petkrat vrzi na koš. Na koš smo lahko metali, kakor smo sami želeli. Po prvi nalogi smo odšli do zapornice, kjer je Nika že čakala na nas. Pri njej smo morali ciljati s kamni v posodo. Imeli smo pet kamnov. Nika nam je dala navodila, kako priti k Boru. Pri Boru smo morali zapeti pesem Lokomotiva. Kasneje nas je napotil do Klemna. Pri njemu smo morali ugotoviti, koliko storžev je visok Bor. Napisati smo morali ime svoje skupine. Klemen nas je usmeril k Nastji. Pot do Nastje je vodila po gozdu. Hodili smo po jarku in kmalu prispeli do nje. Pri njej smo oponašali ime svoje skupine. Ko je bilo konec oponašanja, smo odšli do Gregorja, kjer nam je zastavil nekaj vprašanj. V gozdu smo poiskali Urbana. Pri Urbanu smo morali najti deset dekagramski kamen. Ko smo ga našli, nas je napotil k Niki in Brigiti. Pri njih smo morali poiskati vejo s premerom pet centimetrov. Prinesli smo jih k Brigiti in Niki. Če je bila veja pravšnja, smo jo odnesli k pesjaku. V pesjaku smo zaplesali indijanski ples. Ko smo ga odplesali, smo prijeli vejo in odšli v svinjak. V svinjaku smo dobili storže. Prijeli smo vejo in jo odnesli v tabor za taborni ogenj.

Filip Jan Malus

TURA NA KUMLEHOVO GLAVO

Ob 6.30 smo se zbudili in odšli na zajtrk. Nato nas je Gorazd odpeljal h Koči na gozdu. Odpravili smo se na pot. Najprej smo hodili po strmi poti, čez nekaj časa pa po ravnini. Pot se je zopet nadaljevala po strmini. Sledil je daljši postanek. Do vrha smo hodili med borovci. Pred ciljem sta se Valentina in Živa ustavili. Ostali smo se odpravili proti cilju. Na vrhu je bilo zelo vroče in ozko. Hrib je bil visok 1788 metrov nadmorske višine. Tam smo pomalicali in se preoblekli. Čez nekaj časa smo se odpravili proti dolini. Med potjo smo srečali Živo in Andrejo, kasneje pa dohiteli še Alenko in Valentino. Prišli smo do kombija. Od tam nas je Gorazd odpeljal proti taboru.

Luka Klanšek, Živa Uranič

MALA PONCA

Po strašnih bolečinah, mukah in tegobah enega izmed vodnikov, smo načrte ture spremenili in se odpravili na Malo Ponco. Tura je bila zelo razgibana; hodili smo po gozdu, makadamu, hudourniški strugi in tudi po skalah. Uporabljali smo tudi čelade. Čisto do vrha smo se odpravili v dveh skupinah, saj na vrhu ni bilo prostora za vse. Nazaj grede smo se tudi mi, udeleženci tabora preizkusili v vlogi vodnikov ter ugotovili, da je njihovo delo tako zabavno kot težko. Vse skupaj smo hodili 5 ur in se vseskozi strašno zabavali. Gorazd, Alenka in Anja so res dobri vodniki.

Filip Jan Malus, Bor Motore

TURA NA JASO POD PONCO

Zgodaj zjutraj, ob 6.10 smo vstali, se zbrali v zbor in zapeli himno. Šli smo na zajtrk, nato pa poskrbeli za osebno higieno. Na pot smo se odpravili ob 7.00. Pot je večino časa potekala navzgor. Hodili smo po gozdu, skalah in travi. Naš cilj je bila jasa na približno 1700 metrov nadmorske višine. Cilj smo dosegli ob 9.30. Na jasi smo pojedli malico, pili in se odpočili. Pot nazaj se je zelo vlekla. Sonce je sijalo zelo močno. Izmučeni in žejni smo prispeli v Slatno ob 12.45.

Nastja Prijatelj

TROMEJA

Ko smo zjutraj vstali, smo se preoblekli in odšli na zajtrk. Nato smo si obuli planinske čevlje in se odpravili na pot. Najprej nas je Gorazd odpeljal s kombijem. Nekaj časa smo hodili po gozdu. To se je vleкло in vleкло. Končno smo prispeli do cilja. Pojedli in popili smo hrano in pijačo, nekateri smo stopili v Avstrijo ali Italijo, kar brez osebne ali potnih listov. Hitro smo odšli nazaj po daljši poti. Gorazd nas je prišel iskat. Mirno in varno smo se pripeljali domov.

Laura Kalšek

POROČILO Z ORIENTACIJSKEGA TEKA

Po kosilu smo se vsi starejši zbrali okrog Roka, vodje orientacijskega teka, kjer smo izvedeli vsa pravila. Razdeljeni smo bili v štiri ekipe po dva ali tri. Štartali smo vsakih deset minut. Skupine so štartale ravno v obratnem vrstnem redu kot so bile razvrščene (prva skupina je štartala četrta in četrta skupina prva). Vse skupine so imele večje in manjše težave z odkrivanjem točk. Med tekom so večinoma prevladovale kletvice na račun postavljalcev proge, saj je prvi del poti potekal po zelo neugodnem terenu. Skupine so se zaradi zelo hitre hoje ali iskanja točk hitro združile. Med potjo bi se lahko zgodila tudi huda nesreča, saj se je sprožila skala, ki bi lahko koga hudo poškodovala. Pot je nato potekala brez večjih posebnosti, le »jamranje« o utrujenosti je motilo mirno ozračje. Bile so tudi tri žive točke, kjer smo morali obvladati znanje o planinski opremi, o vozlih in o prvi pomoči. Prvo mesto je dosegla prva skupina, drugo tretja skupina, tretje mesto četrta skupina, zadnji, četrti so bili druga skupina.

Klemen Černič

CIPERNIK

16.7.2004 smo starejši udeleženci tabora odšli na daljšo turo. Vstali smo ob 6.15 in pripravili zajtrk za ostale. Pojedli smo zajtrk, se nabasali v kombi ter se odpeljali v Planico. Iz Planice smo se odpravili ob 7.30. Med hojo smo opravili dva krajša postanka. Na vrh Cipernika smo prispeli po približno dveh urah in petnajstih minutah. Sledil je daljši postanek. Po lepi poti smo se odpravili do Vitranca. Do Jasne smo se spustili po zelo strmi gozdni poti. Na Jasni smo se nekateri osvežili z zelo mrzlo vodo, nato pa nas je Gorazd odpeljal proti planinskemu domu Slatna.

Nika Gračner, Urška Dimec, Gregor Flajs

Kako smo vodniki videli in doživeli tabor

Tabor skozi moje oči

OŠ tabor – Slatna 2004

Zadnji dan tabora vprašam otroke, ali jim je bil tabor všeč in, če bodo drugo leto še prišli. Z nasmejanimi obrazi je vseh dvajset zagotovilo, da se bodo zagotovo vrnilo. Pa se bodo res? Lansko leto smo imeli na taboru štirideset otrok, letos samo dvajset. Zakaj, če so vsi tako zadovoljni? Visoko število udeležencev je prav gotovo pogojeno z dobrim sodelovanjem med organizatorji tabora in mentorji na OŠ. Vendar pa morajo tudi mentorji sami vedeti, kaj je njihovo delo. Letos se je zgodilo, da nekateri niso vedeli niti tega, da imajo prijavnice in kdaj je tabor, pa čeprav smo sklicali sestanek in jim o vsem obvestili tako po elektronski kot po navadni pošti. Lahko bi se zavedali, da je 20.000 tisočakov za 10 dni neokrnjene narave dandanes prava redkost. Tudi starši včasih, nezavedajoč se tega, škodijo svojemu otroku. Tako je iz tabora predčasno odšla deklica, ki je že na avtobusu zabavala polovico otrok, bila je zelo nasmejana, sodelovala je pri vseh aktivnostih, brez kakršnegakoli pritoževanja je hodila na ture. Dokler jo zvečer niso desetkrat poklicali starši in jo dvajsetkrat vprašali, če pogreša mamo in dom. Deklica pa v jok. Starši uničujejo svoje otroke in kako jim to lahko lepo poveš? Ne moreš in ne smeš! Pa tudi če bi jim povedala bi naletela na gluha ušesa.

Časi se res spreminjajo. Ko sem jaz, kot otrok, hodila v planinski tabor, je bilo teh deset dni dovolj razburljivih za celo poletje. Pa danes? Ukvarjamo se z vsem mogočim in z vsakim udeležencem posebej. Veš za vsak jok in smeh posameznika. Prirejaš športne igre, igre brez meja, ogleda, večere ob ognju, karaoke, orientacijo, palčkovo deželo, predavanja, igraš odbojko, nogomet, se pogovarjaš tako z najmlajšimi kot tudi najstniki. Pa je to dovolj? Občutila sem, da bi jih morali v prvih dneh bolj zaposliti, da bi se hitreje in bolje spoznali med seboj, kasneje pa jim pustili več prostega časa. Morda bi jim lahko ponudili kakšno predavanje več ali pa bi kakšno aktivnost speljali kar tako, mimogrede. Na poti, na primer, bi lahko kdo spregovoril nekaj besed o tem ali onem, da tabor ne bi bil preveč podoben vzdušju v šoli.

Med odgovori na vprašanje kaj jim ni bilo všeč, se je največkrat pojavila jutranja telovadba. Res je malo spominjala na bivši sistem, ko so mladi na takt hkrati dvigovali noge in roke, če se je kdo uprl, pa je bil kaznovan, toda telovadba je potrebna danes. Šport na taboru naj bo zabava in ne muka in odpor.

Opazila sem, da je razlika med vodnico in vodnikom. Pomoč v kuhinji, pomivanje kopalnice in stranišč je pri vodnici na dnevnem redu. Vse prej kot prijazna izpadeš, ko od otrok zahtevaš pomoč, ko jim nešteto krat pospraviš potovalko umivaš najmlajše, ukazuješ naj se preoblečejo in umijejo zobe,....

Veliko časa, delo, garanje in smeh, veselje ter zadovoljstvo gredo v OŠ taboru z roko v roki. Trudili se bomo še naprej!

Anja Žveglič

Planinski tabor in jaz

Kar precej časa je že minilo od takrat, ko sem bil v taboru kot udeleženec. Nekako drugače, bolj svobodno se počutiš, ko še nimaš skrbi, sploh pa odgovornosti, ki jo prinese vodenje tabora.

Že pred samim taborom me je čakalo ogromno obveznosti in dogovarjanj. Opravi sem veliko telefonskih pogovorov z vodniki in mentorji na posameznih šolah, da o drugih stvareh sploh ne govorim. Imeli smo tudi dve predstavitvi tabora in tri sestanke. Težko je, če mentorji na šoli ne pritegnejo otroke na tabor, hkrati pa od nas vodnikov pričakujejo, da imamo za njih vedno čas. Iz leta v leto spoznavam, da je pogoj za zelo številčno udeležbo na taboru dober mentor, kajti samo on ali ona ima stik z otroki skozi celo leto.

Vem, da v iskanju in organiziranju popolnega tabora naredim tudi kakšno napako, da mogoče preveč zahtevam od vodnikov, ki so vsi prostovoljci, a nekako ne morem iz svoje kože, da ne bi otrokom ponudili maksimum možnosti aktivnosti, učenja, in zabave. Moj moto je: » **Mi smo na taboru zaradi otrok in ne otroci zaradi nas!**«

Velikokrat sem pri vodnikih naletel na »ušesa na prepihu«, to je, ko se zmeniš določeno stvar, ti pritrdijo in pozabijo na omenjeni moto. Na letošnjem taboru sem takšne in podobne situacije tolikokrat doživel, da sem sklenil v bodoče prekiniti sodelovanje z vodnikom tisti trenutek, ko se bo obnašal neodgovorno in samovoljno.

V zaključku naj povem, da sem bil ob koncu tabora kljub vsemu vesel in zadovoljen, saj smo ga zaključili brez poškodb in bolezni, obenem pa je večina otrok odnesla s tabora lepe trenutke in nova znanja za prihodnost.

Zahvaljujem se vsem udeležencem tabora, vodnikom in pomočnikom, kuharju Alešu, predsedniku PD Lisca Jožetu Prahu, Športni zvezi Sevnica za izposojajo kombija in OŠ Savo Kladnik iz Sevnice za pomoč in sodelovanje, da je naš tabor lahko uspel. Na koncu naj se zahvalim še gospodu Jožetu Rožiču iz GRS za zanimivo predavanje, tiskarni Žuraj za pomoč pri tisku te brošure in Mladinski komisiji pri PZS za finančno pomoč, ki je omogočila uspešno izvedbo tabora.

Gorazd Šantej

Pojdimo skupaj varno v gore!

POMO Zasavje

Mnogi izmed vas me že poznate, za ostale pa sledi moja kratka predstavitev. Sem Gorazd Šantej in delujem v Mladinskem odseku PD Lisca iz Sevnice. Sredi leta 2004 sem postal tudi novi vodja Pokrajinskega odbora mladinskih odsekov Zasavja - to funkcijo sem prevzel od Roka Brileja iz PD Radeč. Redno se udeležujem sej Mladinske komisije, pri kateri skušam tudi sam aktivno sodelovati.

Delo POMO Zasavja je v stagnaciji, saj na sejah venomer manjkajo predstavniki PD Brežic, PD Krško, PD Bohor Senovo, PD Hrastnik, PD Dol Pri Hrastniku in PD Kum Trbovlje, zato

naprošam vse člane iz omenjenih društev, da strnejo svoje vrste, se odločijo in pošljejo svojega predstavnika na sejo POMO Zasavja. Pri vsakokratnem vabilu je tudi številka telefona ali e-mail naslov, na katerega lahko sporočite svojo odsotnost in mnenja o posameznih temah, če vas na seji ne bo.

S koncem lanskega leta smo začeli s skupnimi izleti POMO Zasavja. Prvi izlet je bil na Begunjščico, drugega smo opravili na Potočko Zijalko. Tretji izlet je načrtovan 26.2.2005, cilj še ni znan. Naprošam vse zainteresirane mladince, ali tiste, ki se z mladimi ukvarjate, da se nam pridružite in skupaj z nami zabavate.

Kot že prej, tudi letošnje leto tekmujemo v Zasavski orientacijski ligi. Vabim vas, da se nam pridružite, saj lahko tekmujete v različnih kategorijah, tako v družinski, osnovnošolski, mladinski in odrasli. Za vse dodatne informacije vprašajte na društvu ali me pokličite. Letošnje leto je organizacija Državnega tekmovanja v orientaciji zaupana PD Laško, zato bi se bilo lepo potruditi in ponuditi pomoč pri organizaciji ali kakorkoli drugače mladim, ki se trudijo v orientaciji pri MO Klinček iz Laškega.

Verjamem, da nam bo s skupnimi močmi uspelo izboljšati vezi med mladinskimi odseki, da bomo nadaljevali v smeri, ki smo si jo zastavili, in z veseljem pozdravljam nove člane in predstavnike na sejah POMO Zasavja, ki nam bodo s svežimi idejami priskočili na pomoč in morda zastavili novo pot in cilje POMO Zasavja.

Več nas je, bolj se bomo zabavali in več ciljev bomo dosegli, več vrhov osvojili!

P.S.: Moj telefon: 041/937-888 in e-mail naslov: gorazd_santej@yahoo.com

Mladinski pozdrav!

Gorazd Šantej
Vodja POMO Zasavja

CICITABOR II – kratek povzetek **24.07.2004 – 31.07.2004**

CICITABOR-a II se je udeležilo 9 družin z otroki vseh starosti, skupaj 42 udeležencev. Cilj tokratnega tabora je bil obisk vrhov na severni meji (slovenske gore z avstrijske strani). Program smo si zastavili tako, da smo imeli vsak dan izlet, pri čemer smo se pri bolj zahtevnih in daljših turah razdelili na dve skupini: večjo in manjšo.

Začeli smo z skupnim vzponom na Kamnati vrh, nadaljevali z vzponi na Maloško poldne in grad Finkenstein, Cipernik in Tromejo, Komnico in Arehovo peč, kjer stoji lepa slovenska koča (oskrbovana samo ob sobotah in nedeljah), Dobrač in za konec še Murnovec (ki nudi lep razled na obe strani severne meje). V kolikor kdo od udeležencev ni imel pravega dneva za hojo ali pa je vstal na levo nogo, je bil ata servis vedno pri roki. Na izletih je bila priložnost za prenos znanja na mlade nadobudne radovedneže, poležavanja na soncu, občudovanje živali in žuželk. Ob povratku pa se je našel tudi čas za namakanje v hladni a čisti vodi, seveda samo za tiste, ki ne vedo kaj je ledno mrzlo.

V taboru na Slatni nas je vedno pričakala naša kuharica Marička z dobrim in obilnim obrokom. Nato so sledile pristočasne dejavnosti, ki smo jih seveda različno izkoristili (od nabiranja storžev, do preganjana žoge). Pri eni od takih dejavnosti, jo je naša Mateja kar

pošteno skupila. Tako smo v tabor dobili tudi poškodovanko, ki je bila predmet pozornosti in zanimanja vseh, še najbolj pa najmlajših. Manjše zdravstvene probleme smo reševali kar v taboru, saj smo imeli svojega dohtarja, ki pa je moral z enim očesom vseskozi paziti na svojo ženko in obetajoči naraščaj.

Ob večerih je bil čas za kakšno proslavo rojstnega dne (ata Tonček je praznoval četrto desetletje) ali pa izvedbo ad hoc kulturnega programa, ki so jo seveda podmladek najboljše izkoristil, saj je nanje taborni ogenj deloval še s posebno čarobno močjo. Seveda je bila to tudi priložnost, da se ponovno napolnimo želodce z domačimi dobrotami, ki smo si jih sami popekli/pogreli nad žerjavico. Atiji in mamice pa so si privoščile tudi kakšno bolj pekočo zadevo, pri pripravi katere se je še posebej izkazal ata Roman.

Tako kot vse dobre reči se je tudi naš cictabor končal prehitro, a na žalost bo pred novimi dogodivščinami v Cicitaboru 2005, potrebno prebroditi celo leto vsakdanjikov. In se veselimo.

Darko Krajnc

PD LISCA SEVNICA

Klub Ajda

Ljubitelji hribov, gričev in razglednih točk v okolici Sevnice se že pet let redno tedensko srečujemo ob sredah v Klubu Ajda. V letu 2004 smo izvedli 52 pohodov, v katerih je bila povprečna udeležba 11,3 pohodnikov. Združuje nas veselje do neokrnjene narave, ki jo imamo pred nosom, do druženja in dobre volje, veselje do petja, piknikov in domače kapljice. Vsako sredo se zberemo na parkirišču pri Pekarni Kruhek ter se dogovorimo za naš cilj. Pri tem nas ne ovira niti dež, sneg, mraz, niti temne misli. V naravi so vse težave videti manjše. V primeru, da je vremenska napoved slaba, izberemo krajši pohod. Do izhodišča se navadno pripeljemo z lastnim prevozom. Do izbranega cilja ponavadi potrebujemo dve uri in pol do tri ure zmerne hoje. Temu sledi daljši postanek, ki je namenjen malici, te pa se vsi udeleženci po vrsti veselimo že vnaprej. Pravijo, da je navada železna srajca in pri nas to drži. Že od nekdaj namreč malico razgrnemo na »mizo« in si jo izmenjamo med seboj. Verjemite, da pri tem izgine še zadnja senca slabe volje in zagotovo nihče od navzočih v dolino ne odide lačen in žejen, saj nam ne manjka ničesar, tudi petja ne. *Res nam je lepo.*

Ko se »naša« sreda konča, že vsi nestrpno pričakujemo naslednjo. Vsak novi član je dobrodošel.

Planinski pozdrav vsem ljubiteljem gora.

Člani Kluba Ajda

Krmeljski pohodniki v letu 2004

V minulem letu 2004 smo bili Krmeljski pohodniki zelo aktivni in želimo si le, da bo tudi v prihodnje tako. Ponavadi se poda na pot okoli 20 pohodnikov. In katere poti smo prehodili? V januarju se nas je nekaj udeležilo novoletnega pohoda na Kum, pripravili smo pohod na Vrhe, na Antonovo pa je tradicionalen pohod na Topolovec.

V mrzlem februarjem jutru nas je pot nanesla ob reki Mirni v Mokronog in Žalostno goro. Tam nam je gospod Marko Kapus zelo zanimivo pripovedoval o zgodovini Mokronoga in Mirenske doline. Res zelo zanimivo!

Prvo marčevsko soboto smo odšli po Jurčičevi poti. Kar nekaj Krmeljčanov je tudi članov Posavskega društva za srce in ožilje, zato se v velikem številu udeležujemo njihovih pohodov. Že naslednjo soboto smo z njimi odšli na pot iz Koprivnice čez Bučercer in Zdole v Krško, sledil je pohod na Bohor. Čedalje bolj množičen je velikonočni pohod iz Krmelja skozi Škovec na Malkovec. Pohod zaključimo pri Hočevarjevi zidanici, kjer sekamo pirhe. Nekateri so pravi mojstri v sekanju! 24. aprila sledi izseljenski pohod iz Murnic do Tevč. Na tem pohodu se nam pridružijo tudi pohodniki iz vse Slovenije.

Prvi maj je že tradicionalen za mnoge prebivalce naše doline, da se po veselimo na Kamenskem. V mesecu maju pa smo bili na Oglarski poti. Čez poletje zaradi dopustov ni pohodov, pač pa nadaljujemo v jeseni. 22. oktobra je naš Krmeljski praznik in vsako leto prehodimo pot od Hinjc skozi Krmelj na Stražberg, nato pa v Gabrijele. Pot se konča z golažom v Vidmarjevi gostilni. 29. novembra, tudi ta pot je že tradicionalna, prepešamo polovico Vorančeve poti. Na tej poti nas gospod Janez Močan preseneti s kapljico rujnega in domačimi dobrotami. In že je tu Silvestrovo. Že tretjič smo organizirali pohod z baklami v Kamensko, kjer doživimo polnoč v prijetni lovski koči. Kar nekaj pohodnic sodeluje z Društvom prijateljev mladine v kraju. Štirikrat smo popeljali mlade planince v bližnjo in nekoliko oddaljeno okolico.

Silva Dornik

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA

Ko se leto izteka in vsi pričakujemo Božične praznike in si zaželimo mir in srečo. Da pa so ti prazniki še lepši, poskrbijo Slovenski skavti, ki v naše župnije pripeljejo Luč miru iz Betlehema in ga nato s planinci ponesejo na veliko slovenskih vrhov. Tako je zadnjo adventno nedeljo prispela tudi v sevniško farno cerkev, nato pa skupaj s planinci na našo Lisco. Da pride betlehemska lučka na Lisco in da nam na poti slučajno ne bi ugasnila, skupaj s skavti skrbimo vsi. Da pa na poti, ki vodi čez Zajčjo goro, Ledino, Zleteče, Podgorico, ne bi bili lačni in žejni, poskrbe vaščani, ki ob tej poti pričakujejo to lučko miru in jo nato ponesejo v svoje domove.

Na Zletečah pri Možič Stanetu vedno čaka v kleti obložena miza z domačimi dobrotami in tako je pot na Lisco lažja. V večernih urah pridemo na Lisco in skavti predajo Luč miru iz Betlehema oskrbnici doma z božično poslanico, sledi okrepčilo. Pot v dolino je lažja, ker je za prevoz poskrbljeno.

Janko Avguštin

Delo Planinske skupine PLANINA

PS Planina organiziramo v februarju ali marcu Planinski večer, na katerem predstavimo naše delo v preteklem letu in plan za naprej. Čez leto pa se aktivno udeležujemo izletov in pohodov, ki ji organizira PD Lisca, Bohor ali pa tudi druga PD. Med drugim se vsako leto udeležimo:

- Novoletnega srečanja na Bohorju
- Marčevski pohod na Šmohor
- Prvomajsko srečanje na Lisci
- Jezikova nedelja na Bohorju
- Binkoštovanje na Piljšanu
- Kostanjev piknik na Bohorju.

Vsako sredo imamo pohod v bližnjo ali daljno okolico Planine. V avgustu 2004 smo imeli spet planinski tabor v Ratečah. Tabora se udeleži približno 15-20 članov, ki prehodijo vse bližnje in daljne hribe od Ciprnika do Višarij, od Tromeje in Peči. Bili smo tudi na Jerebikovcu, Trupejevem poldne, Dobraču, Zajezeri, Mangartu, Slemenu, Kamnitem vrhu itd. Ta tabor je v letu 2005 planiran v začetku septembra. Nanj se lahko prijavi vsak član PD. Vse informacije glede taborjenja v Ratečah dobite pri Janji Kolar.

V letu 2005 si želimo predvsem zdravje, lepo vreme in voljo oditi v naravo.

Janja Kolar

PLANINSKA PEVSKA SKUPINA ENCIJAN

V planinskem društvu Lisca Sevnica imamo pevsko skupino, ki jo sestavlja 8 moških glasov. Skupaj so se začeli zbirati pred dvema letoma ter s svojo vestnostjo in trudom »izpilili« svoje glasove in tako so sedaj nepogrešljivi pri vsaki planinski prireditvi. Kako lepo je slišati našo himno Triglav moj dom, pa Peričnik, Na planine in še veliko je pesni, ki jih pojejo ob različnih prireditvah, na katere pa imajo vedno dovolj povabil.

V preteklem letu so imeli 40 javnih nastopov in dvakrat po tri dni intenzivne pevske vaje. Udeležili so se dobrodelnega koncerta v Sevnici, ob jubileju Gašperjeve koč, srečanje pevskih skupin na Gorih, peli so na prireditvi izgnancev. Nastopili so tudi na javni radijski oddaji koncert iz naših krajev in novembra imeli koncert v počastitev občinskega praznika Sevnica. Zapeli so v občinstva polni Albertovi dvorani na gradu z gosti mešanega pevskega zbora Lisca in vokalno skupino Zefir. Skozi leto pa niso peli samo za veselje, ampak bile so tudi pesmi žalosti, kajti v društvu smo se poslovili od treh velikih mož.

Pesem je kultura, pesem združuje ljudi in v letu 2005 ima pevaska skupina Encijan zelo polni urnik.

Darinka Avguštin

PLANINSKA SKUPINA JUTRANJKA

V društvu so se uveljavili sobotni izleti, katere vodiva z Vinkom in so prilagojeni zmogljivosti planincev in teh izletov se tudi udeležujejo člani planinske skupine Jutranjka. Nekateri pa še hodijo s torkovo ali sredino skupino. Skupaj pa se poveselimo na občnem zboru te skupine in kostonjevem pikniku. Takrat se obujejo spomini iz taborov, različnih pohodov in izletov, seveda pa se tudi zavrtimo ob zvokih harmonike.

Darinka Avguštin

Na Mrzlo goro

Že lani, ko smo s Solčavskimi prijatelji proslavljali v Matkovi brunarici v Kotu, je padla ideja, da bi splezali tja gor, na Goro, ki je ponosno gledala dol na nas, kot mati v svoje nedrje, ko ponese k njim svoje dete. Videli smo jo že iz več strani – nazadnje smo jo gledali isti dan s Strelovca. Ni prav posebej lepa v primerjavi z drugimi varuhi Logarske doline in Okrešlja. Morda nas je pritegnila ravno zato.

Saj res, kdo pa smo? Rado, Miran, Rado in Jože. Vsi že dolga leta »Tajfunčki«, včasih pa tudi »plezalčki«. Saj si ne upamo v zares steno, le bolj nežne ture, za dušo. Saj pravijo je prav, da vsak najde svoje veselje in »meje« dodajam jaz.

Gore so lepe, a spoštljivo do njih, kot do starih ljudi, se je treba obnašati. Napak se ne da kaj dosti popravljati namreč.

Dosti pametovanja! Vsak ve zase, mi pa tudi. Vemo, kaj nam je všeč, kaj zmoremo in kje bomo našli tisto, kar želimo – mir in čisto, nedolžno lepoto narave.

Smo se pogovarjali, da bi malce razširili družbo. Kmalu nas je bilo več zainteresiranih. Jaz sem tako previdno povprašal Matkovega Domna, kakšna je kaj pot in, če lahko prenočimo v Matkovem Kotu. Je rekel, da pot »je kr'«, prespimo pa da tudi lahko, le brata Klemna naj pokličem, da nam da ključ. Še en klic lovskega tovarišu, pa je bilo dogovorjeno.

Rečeno storjeno! Pa nekam nisem bil čisto gotov, da je pot res dobra in nisem »razširitve« skupine nič obvestil. Na dan »x«, pa mi dopoldan zazvoni telefon. Oglasim se, tam na oni strani pa nežen glasek: »Pozdrav, sem že z morja. Kdaj gremo v hribe? Ste se skujali?« Mi? Mi pa že ne! Danes gremo! Ste pripravljene? Seveda! Potem se je res na hitro odvilo.

Ob petih v Lučah, so bile še sporočilne besede, gremo na »katuravec«! Tam se dobimo! Skoraj nam je že prišlo v navado; ko gremo v Julijce, se ustavimo na Voklem, kadar v Savinjske, pa v Lučah.

Še nismo spili prvega, ko so nas pozdravili Damjana in Petra. Res sta se na »hitro obrnili«. Pa ne samo to, še tisto, ko sem smrtno resno v šali rekel, da bomo imeli še piknik zvečer, sta vzeli resno. Vse sta imeli s sabo. V trgovino še po pivo, pa bo vse, kot mora biti.

In res smo se kmalu odpeljali dalje, v Matkov kot. Cesta se v dolini proti Pavličevem sedlu odcepi v levo ob strugi, po kateri pretečejo ogromne količine vode, ko se topi sneg in led v okoliških gorah. Zato je vsako leto malce drugačna. Pripeljali smo se do brunarice. Tam blizu je Matkov ata spravljal les. Moram povedati, da je že dve ali tri leta ponosen lastnik gozdarskega vitla, pri katerem je gotovo imel kdo od nas prste vmes, ko se je izdeloval. Pristrčen pozdrav je bil samoumeven, saj se poznamo že nekaj let in reči moram, da so ti ljudje nekaj posebnega – ponosni in preprosti, neobremenjeni s tegobami, ki nam jih tu niže nalaga vsakdanje pehanje za nečim... Čim le???

Kaj hitro je zaprasketal ogenj na kurišču ob hiši, pivo smo dali hladit v mrzlo vodo, vse ostalo je bilo nared mimogrede. Vsak je prispeval po svoje in že smo uživali v prelepem okolju in dobrotah iz žara in pločevink. Jutri pa tjale gor, smo rekli.

Mrzla gora iz Matkovega kota zjutraj

Matkova brunarica...in mi!

Zvečer je prišel še Klemen, da smo jih nekaj rekli, nekaj zapeli in že je bila pozna ura. Kljub poletju, je bil večer v tej alpski dolini dokaj svež. Zlezli smo v spalke in »odžagali« vsak svojo do jutra. Kako je prijalo jutranje umivanje ob studencu, lahko samo ugibate. Kratek zajtrk, čaj iz zdravilnih rož'c, ki smo jih našli v koči, pospravljanje in pot pod noge. Dan se je naredil v vsej svoji lepoti. Kmalu smo uzrli sneženi most na desni pod skalami – težko bi ga umetnik naredil lepšega, in barve, čudovito!

Malo više smo se ustavili ob Matkovem Škafu. Kljub poznem juliju, ga je bilo še najmanj pet metrov v višino. Da je bil zelo lep letos, smo slišali že od Matkov, ker je bilo precej snega. Morda dvajset metrov, ali še več. Je že kar padla odločitev: drugo leto gremo na Matkov Škaf, ko bo organiziran pohod. Desno naprej je ozka stezica vodila navkreber. Po kakšni uri in pol, smo se znašli v Latvici. Upravičeno zasluži to ime, saj je prav takšne oblike. Pa kako lepe rože tam rasejo... Počitek in malico smo si tudi zaslužili. Sonce je bilo dokaj visoko, vroče je bilo. K sreči pa so bile naše zaloge tekočin zadostne. Po slabo označeni poti smo se vzpenjali naprej. Ja, pot je »pa k'r«, smo ugotovili, k'r strma in nič varovana, pa še krušljiva povrhu. Kljub vsemu smo zmogli in z veseljem smo si ogledali okoliške vrhove, tokrat z Mrzle gore. Čudovit je bil pogled proti Kamniškem sedlu in Ojstrici, pa tudi tisti v Turški žleb ni nič zaostajal. Nad glavami smo zaslišali čuden zvok. Jadralno letalo. Dober znak, kajti malce prej nam ni bilo vseeno, ko so se nad Avstrijo začeli zbirati čudni oblaki. Spust je bil drugačen od vzpona samo toliko, ker je šlo navzdol, tudi tokrat brez varovanja in oznak, večina oprimkov kar v zraku... Videli smo nekaj mejnih oznak. Se pravi smo hodili malo tudi po Avstriji. No, tu se pa pozna umik graničarjev s petokrakami na titovkah, kajti v njih času je bila pot gotovo bolj vzdrževana. Mi smo hodili počasi, a varno, kajti varnost je prva. Vse »čudne« prehode smo zmogli, ko pa je bilo treba sestopiti na zeleno preprogo iz gorskih trav, pa se je pokazal problem-ček. Kakšna dva metra poti je odnesel udar. A smo se znašli. Vrv iz nahrbtnika, vozec na enega izmed redkih klinov na tej poti, spust čez rob, na plazišče, ki je kar izginjalo pod nogami in varovanje tovarišev. Ko smo bili vsi spodaj, smo si kar malce oddahnili. Ta je bila pa dobra.

Spust na Okrešelj je minil v prijetnem hladu popoldneva, opazovanju okoliških gora, pa tudi pogled nazaj, odkoder smo prišli, je bil nekaj posebnega. Prav na Okrešlju je bil travnik en sam cvet: rumen, moder, bel, rdeč... Čudovit pogled, vam rečem. Kot dragocena preproga, ki jo je mesece tkalo ducat suhljatih, skoraj črnih rok nekje tam daleč.

Ko smo v koči odložili nahrbtnike in od oskrbnika dobili ključ od sobe, kjer bomo spali, je tisto pivo, ki ga je mimogrede prinesel, kar usahnilo iz pločevinke. Oskrbnici se pa jeta žal ni posrečila, še manj pa kranjska, ki »je bila in je ni bilo«. Prijeten večer so začinili Radovi vici, z zbijanjem šal in pogovorom o turah. Vsi smo bili ponosni na prehojeno pot. Punci sta priznali, da ju je tu in tam tudi malce stisnilo pri srcu, a ju je občutek varnosti zraven nas kaj hitro pomiril. Nam je kar greben rastlel, haha.

Kam pa jutri?

Hej, gremo še na Kamniško pogledat, če se vidi Mrzla gora od tam!?

Kar prehitro se je zdramilo gorsko jutro v še en čudovit poletni dan.

Vzeli smo samo en nahrbtnik in vsak svoje palice, ostalo pa pustili pri koči. Kljub malce utrujenosti v mišicah, je pot na Kamniško sedlo potekala v prijetnem vzdušju. Martinčkanje

na s soncu obsijanem Kamniškem sedlu je bil za nas in še precej drugih izletnikov prav poseben užitek.

Nazaj bo treba. Vračali smo se proti sedlu, ob poti pa zagledali: koliko planik, je to sploh res? Pa med drugimi rožami rastejo...

Je, je, in še dobro, da tisti »nedeljski« to ne vidijo, saj bi si vsak utrgal »samo eno«. S sedla še en pogled na drugo stran: zakaj neki je Mrzla gora »mrzla«? Bom povprašal Matke ob priliki, če vedo. Res je nekaj posebnega in tudi preizkus za slehernega planinca, ki se je loti, bi dodal.

No, ta je pa iz kamniškega sedla!

Na Okrešlju je bilo vse polno ljudi. Neka dama je komaj našla ustrezno šminko iz različnih, ki jih je potegnila iz nahrbtnika... opažena je pa le bila.

Nismo se ustavljali več kot, da smo pobrali opremo. Izvir Savinje je bil bolj izviriček, pa kljub temu svež in voda prav posebej dobra. Ko smo se spuščali od Orlovega gnezda navzdol, so po listih padle prve dežne kaplje... Tudi zapihalo in zagrmelo je.

Ko smo prišli v gostišče, se je zares ulilo. Kako se zdaj maže dama zgoraj, mi vražiček znotraj ni dal miru...

Kaj kmalu pa se nam je pridružil še Matkov ata, ki nas bo popeljal do avtomobilov. K'k ste hod'li? K'k je b'la pot? K'k so punce hod'le? Vsi smo mu hiteli razlagat, da je bilo lepo in bomo še prišli v te konce, gotovo pa pogledat njihov Škof!

Ko smo se še na kratek ples ustavili na Ljubnem, kjer so praznovali flosarji, je bil izlet res popoln. Polni novih vtisov smo se odpeljali proti domu.

Presneto, kaj vse doživi človek takole v tej naši deželici na sončni strani Alp!

Če bi bil pisec, razlil bi vse lepote doživete na papir, a kaj ko nisem. Če pa sem komu obudil spomin na to našo mejno goro ali celo vzbudil željo po videti jo od blizu... naj se mi solza utrne, kako lepo!

Jože Obrez

POROČILO TORKOVE SKUPINE

Torkova skupina zaradi zunanjega vzroka opravlja svoje redne tedenske izlete sedaj ob ponedeljkih. V letu 2004 smo opravili 47 izletov. V mesecih juliju in avgustu nismo organizirali rednih izletov, zaradi tega, da smo šli lahko na dopuste z vnuki in družinami ter se udeležili skupnih planinskih taborov v organizaciji planinskega društva (Turčija in Italija). Nikoli nismo opustili rednega tedenskega izleta zaradi vremena. Radi smo se udeleževali tudi mesečnih izletov, ki jih je organiziralo planinsko društvo. Nekaj se nas je udeležilo tudi pohoda po poti XIV. Divizije.

Planinskemu društvu smo pomagali pri organizaciji proslave za 1. maj na Lisci in pri srečelovu. Pomagali smo pri čiščenju poti na Lisco in same Lisce. Udeležujemo se prikazovanja diapozitivov v Planinskem zavetišču,...

Kljub temu, da naša skupina redno hodi na izlete že 18 let, še vedno vztrajamo, smo srečni ker še zmoremo premagovati napore, zato hvala vsem udeležencem, ki redno hodijo s skupino.

Hvala tudi vsem, ki nam pomagajo, predvsem voznikoma Vinku Šešku in Vinku Govekarju ter Športni zvezi Sevnica.

Elka Grilc

POROČILO ČETRTOVE SKUPINE

Četrtkovci smo v letu 2004 opravili 51 planinskih pohodov v gore. Na pohodih je bilo prisotnih 14 planincev, na posameznem pohodu pa nas je bilo pretežno od 6 do 9.

Obiskovali smo hribe in gore po vsej Sloveniji. Kombi smo imeli na razpolago 18 krat in smo prevozili 5223 km. Opravili smo tudi 39 voženj z lastnimi avtomobili.

V skupini sta odstopila dva stalna člana, dva pa sta na novo pristopila.

Četrтки v preteklem letu za pohode v visokogorje niso bili ugodno, saj se je običajno vreme ravno na četrtek skisalo. Vendar nas je v začetku zime poplačalo z nekaj idealnimi razmerami (Olševa, Viševnik, Jerebikovec, Snežnik). Sicer pa je naše načelo, da so hribi čudoviti ob vsakem vremenu le varnost je tista, ki nam večkrat narekuje pohode v sredogorje.

Vinko Šeško

SOBOTNI PLANINSKI POHODI

Prihajamo v peto leto sobotnih pohodov. Leta 2001 smo začeli in z zadovoljstvom ugotavljamo, da imamo že kar stalne udeležence, tako da udeležba za avtobus ni več vprašljiva.

V letu 2004 smo obiskali:

10. januarja Gradiško Turo z 52 udeleženci.

14. februarja nas je bilo na Gorjancih 50.

12. marca na Slivnici 51.

17. aprila smo bili na Polhograjski Grmadi z 36 udeleženci.

08. maja nas je bilo 43 na tradicionalnem pohodu po oglarski poti.

13. junija pa smo odšli v tujino. 46 udeležencev nas je bilo na Poldanski Špici v Zahodnih Julijcih.

10. julija je bilo 40 planincev na Kaninu.

14. avgusta 32 na Toscu.

11. septembra smo se udeležili dneva slovenskih planincev na Žavcarjevem vrhu. bilo nas je 46.

09. oktobra smo imeli izlet v neznano. Bili smo na Uršlji gori (53 udeležencev).

10. novembra nas je bilo 41 na Travniku.

11. decembra nas je bilo 50 na Slavniku.

Za prihodnje leto predlagamo:

1. 8. januar – NANOS

2. 12. februar – SAMOBORSKO HRIBOVJE

3. 12. marec – SV. IVAN IN ŠEBRELJSKA PLANOTA

4. 9. april – KRASJI VRH

5. 14. maj – GOLICA

6. 11. in 12. junij – VELEBIT

7. 9. julij – RADUHA

8. 13. julij – BEGUNJŠČICA

9. 10. september – PECA

- 10. 8. oktober – POHOD V NEZNANO
- 11. 12. november – FRIDRIHŠTANJ IN JELENOV STUDENEC
- 12. 10. december – RATITOVEC

Z Darinko se zahvaljujemo za lepo udeležbo in vas vabimo na naše pohode tudi v naslednjem letu.

Vinko Šeško

Planinski tabor Brenta (Dolomiti) 2004.

24. julija do 30. julija 2004.
PD Lisca Sevnica

Tabor je pripravil Vinko Šeško pri izvedbi in kot blagajnik je sodelovala Darinka Auguštin.

Potovali smo z Vebrovim avtobusom, vozil je Ivan Veber.
Kuharica je bila Milka Požun, hrano je nabavil Lojze Florjančič.

Udeleženci: Elčka, Vinko, Helena, Tone Šeško, Irena, Drago, Pepi Cizl, Milena, Lojze Florjančič, Darinka, Janko Avguštin, Špela, Nika Udovč, Boštjan Pečnik, Janez Zajc, Elka Grilc, Majda, Jože Radej, Janez Levstik, Irena Rupret, Marinka Bandelj, Oto Ivačič, Niko Žibret, Jože Knez, Romana, Drago Vrdel, Ana Mohar, Miha Malner, Alojz Zupan, Matjaž Kaplja, Toni Pavlič, Vera Naglič, Milka Požun, in Cita Stopar, Fanika in Ivan Veger.
Skupaj 36 udeležencev iz 8 društev.

Strošek po osebi 29 400 SIT

1. dan: 24. 07. 04 – ob 7. uri iz Sevnice smo pobirali udeležence do Litije ob 17. uri smo v kampu Baitone Alpino severno od Malcesine. Imamo spoznavni večer.
2. dan: 25. 07. 04 - Mimo jezera Molveno peljemo v Andalo, sicer priljubljeno smučarsko središče za mnoge sevničane. Povzpemo se na vrh Paganelle (2125 m) od koder je čudovit pogled na skupino Brente.
3. dan: 26. 07. 04 – z avtobusom se peljemo do Madone di Campiljo in navzgor do planšarije Malaga Ritort. Napravimo pot mimo petih jezer. Najbolj oddaljeno je Lago di Gelato, vračamo se po drugi poti do jezera L di Nambina.
4. dan: 27. 07. 04 – peljemo se v Malcesino in z gondolsko žičnico na Monte Baldo (1790 m). Po skupinah smo po grebenu napravili različne izlete. Najvišje smo se povzpeli na 2128 m visok Cinna Pezzette.
5. dan: 28. 07. 04 – zopet se odpeljemo do Madone di Campillio in z kabinsko žičnico do sedla Passo del Graste (2442 m) od tu je ena skupina odšla z Elko do kočice Reto Tuckett po normalni poti in nazaj na žičnico, ena skupina pa se je po ferati povzpela na 2911 m in do kočice Reto Tuckett in po normalni poti do žičnice. V kamp se vračamo pozno.
6. dan: 29. 07. 04 – peljemo se do rdečega jezera Lago di Tovel (1142 m). Po skupinah si izbiramo različne cilje, od sprehoda okoli jezera do vzpona na greben Malga

Termoncello (1856 m). Zvečer pripravimo zaključek, pridružita se nam tudi lastnika kampa.

7. dan: 30. 07. 04 – potujemo domov, ustavimo se na kosilu pri Močilniku in smo ob sončnem zahodu doma.

Vinko Šeško

Turčija 2004

26. maja do 10. junija 2004.

MDO Zasavje in PD Lisca Sevnica

Potovanje je organiziral Vinko Šeško PD Lisca Sevnica in Agencija Oskar (Primož, Ana, Diren)

Potovali smo z Vebrovim avtobusom (Ivan in Jana Veber)

Ekonom je bil Oto Ivačič, blagajnik Elka Grilc.

Udeleženci: Vinko in Elčka Šeško, Vojko in Marjana Dvojmoč, Rudi in Cilka Voglar, Elka Grilc, Marija Jazbec, Hermina Androjna, Danica Božič, Lado in Anica Šintler, Ivan in Marija Veble, Milka Požun, Vika Pajnič, Ana Slokan, Eva Zupan, Ljuba Štrovs, Vera Pirc, Vid Šoštarič, Oto Ivačič, Marjan Rovar, Drago Verdel, Niko Žibret, Borut Vukovič, Marinka Bandelj, Fanči Moljk, Stanka Ogorevc in Meta Petrič.

Skupaj 30 udeležencev.

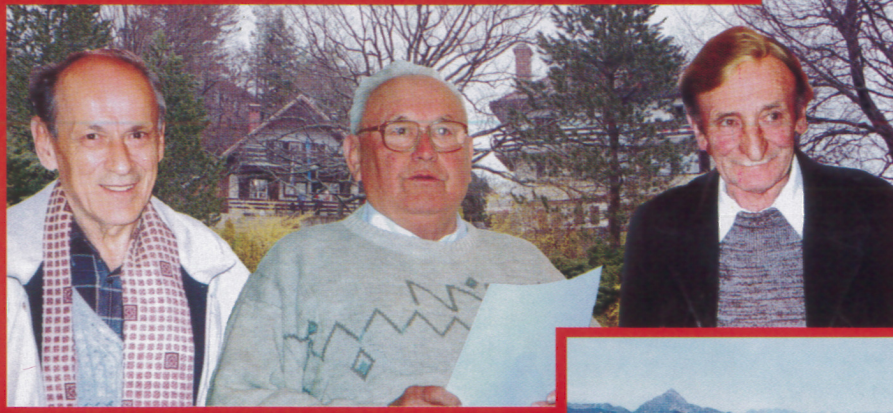
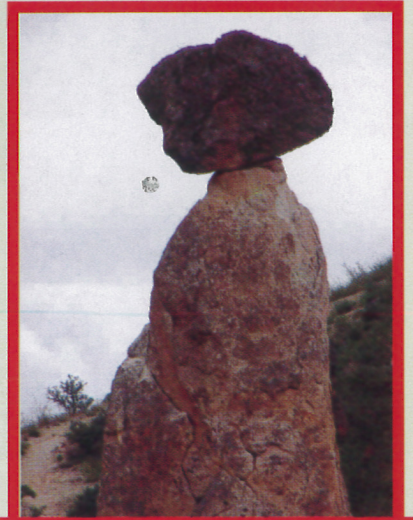
Strošek po osebi: Agenciji 61 000 SIT, prevoz 55 600 in ostala hrana, pijača vstopnine, zavarovanje, vize in ostali stroški 47 160 SIT. Skupaj 163 760 SIT po osebi.

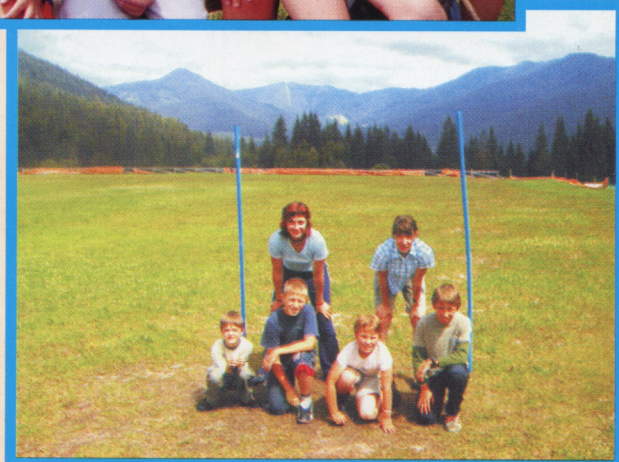
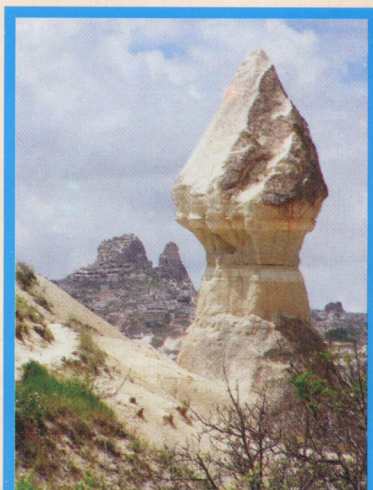
1. dan: 26. 05. 04 - ob 15. uri avtobus odpelje od Planinskega zavetišča v Sevnici. Ob 22. uri smo pred Beogradom. Spimo v avtobusu na tri izmene na pogradih v zadnjem delu avtobusa.
2. dan: 27. 05. 04 – pred četrto uro zjutraj prečimo srbsko mejo, z Bolgari pa imamo kar nekaj težav, vendar s podkupnino gremo naprej. V svitu se peljemo mimo Sofije. Po 11. uri smo na turški meji ki nam vzame 1,5 ure časa. Po 17. uri smo v velikem mestu Carigradu kjer s pomočjo telefonske zveze z vodičem prispemo na dogovorjeno mesto in v hotel.
3. dan: 28. 05. 04 – pred hotelom se zberemo in s tremi vodiči začnemo ogled Carigrada. Gremo mimo sultanove palače Topkapi do antičnega hipodroma in v Modro mošejo. Po okrepčilu s turškim čajem in menjavi denarja si ogledamo Ajo-Sofijo (Rdečo mošejo). Ogledamo si vodni zbiralnik. Po kosilu si na hitro ogledamo turški in egiptovski bazar, nato smo prosti do večernega odhoda ob 20. uri, ko se preko mostu čez Bospor odpeljemo v Azijo. Nočna vožnja s spanjem v avtobusu.
4. dan: 29. 05. 04 – ob tretji uri peljemo skozi Ankaro, zjutraj smo že v osrčju Kapadokyje. Naredimo tri ogleda v ožji Kapadokiji, gremo na kosilo in zvečer v hotel (mesto Urgup). Privoščimo si tudi turško savno in masažo.
5. dan: 30. 04. 04 – odpeljemo se v dolino Sognali v širšem krogu Kapadokyje. Na poti v mesto Avons, kjer si ogledamo izdelavo preprog si sami pripravimo kosilo in si ogledamo še eno dolino z ozkimi peščenimi prehodi in zanimivimi oblikami peščenih tvorb. Po ogledu še enih zanimivih »jurčkov« se ustavimo še v lončarski delavnici.

6. dan: 31. 05. 04 – ob drugi uri zjutraj del udeležencev z avtobusom odide do izhodišča za 3917 m visoko vulkansko goro Ercyes. Slabo vreme nam prepreči, da bi se vsi povzpeli na vrh smo pa vsi na grebenu pod samim vrhom, štirje pa za vzorec pohitijo tudi na vrh. Ostali si ogledujejo mesto. Zvečer se odpeljemo še v Učhisar v zanimiv lokal pod zemljo z bogato večerjo in programom, ki vključuje trebušni ples in nastop dervišev.
 7. dan: 01. 06. 04 – si ogledamo še eno dolino in vasi Kicilčukur in ponovno Čavušin. V Derinkuyu si ogledamo znamenito podzemno mesto. Kosilo si pripravimo ob vulkanskem jezeru s toplimi vreclci. Zvečer napravimo še pohod po dolini Ihlare in po okrepčilu začnemo nočno vožnjo na jug.
 8. dan: 02. 06. 04 – preko dveh visokih prelazov (najvišji 1824 m) smo zgodaj zjutraj v Antalyji. Nadaljujemo v »hotel« (hiške na drevesih) pri Kadrisu. Nekateri se gredo kopati v toplo morje, drugi pa se z vodičema povzpemo na bližnji greben.
 9. dan: 03. 06. 04 – Večina udeležencev je odšlo na turški Olimp (Tahtali Dag 2650 m). zanimiv vrh, ob poti občudujemo cedrov gozd in mnogo cvetja. Zvečer pa se odpeljemo na ogled znamenitih večnih ognjev (Himere).
 10. dan: 04. 06. 04 – potujemo proti zahodu, v mestu Kumluca se ustavimo na veliki tržnici. V malem pristanišču Kekova se vkrcamo na ladjo in odpeljemo mimo potopljenega mesta do mesteca Simeno (utrdba in sarkofagi). V mirnem zalivu se tudi kopamo nato pa gremo nazaj na avtobus in nadaljujemo proti zahodu do mesta Kalkan.
 11. dan: 05. 06. 04 – odpeljemo se do zanimiv ozke soteske Saklikent. Tu je zanimiva gostinska ponudba pred vhodom, v samo sotesko pa moraš bresti vodo. Napravimo še izlet na znamenito obalo Oludeniz, kjer se tudi kopamo. Po 11. uri prispemo v hotel v Pamukkale.
 12. dan: 06. 06. 04 – po ogledu Pamukkal od spodaj se odpeljemo do največjega antičnega pokopališča in mesta Hierapolis, nato pa se sprehodimo in nekateri tudi okopamo v zdravilni topli vodi ki teče preko apnenčastih belih kaskad. Po dolini reke Meander peljemo proti morju, ogledamo si nekdanje največje maloazijsko mesto Efez (parlament, stranišče, knjižnica). Nadaljujemo do hotela v Kusadasiu.
 13. dan: 07. 06. 04 – zgodaj vstanemo in z avtobusom, nato pa z malim avtobusom do vasi Karahayt od koder začnemo vzpon na Besparmak (1200 m). Pot po povratku nadaljujemo v Didyme (Apolonov tempelj), po kosilu pa še v nekoč pomembno mesto Priene. Vrnemo se v isti hotel.
 14. dan: 08. 06. 04 – mimo Izmirja pripeljemo do Bergamona (utrdba iz 6. stoletja, kulturni center, druga največja knjižnica). Ogledamo si še zdravilišče Asklepion (tu je zdravil Galen). Po kosilu smo popoldan v Troji, kjer ostankov sicer ni veliko je pa sicer želja slehernega turista, da se ustavi tudi tam. Pot nadaljujemo v Canakkale v hotel.
 15. dan: 09. 06. 04 – s trajektom prečimo Dardanele. Ob 13. uri smo na bolgarski meji ob 22. uri pa na srbski meji.
 16. dan: 10. 06. 04 – pred 6. uro smo na hrvaški meji ob 12 uri pa nas pozdravi slovenska in evropska zastava.
- Prevozili smo 6796 km.

Vinko Šeško

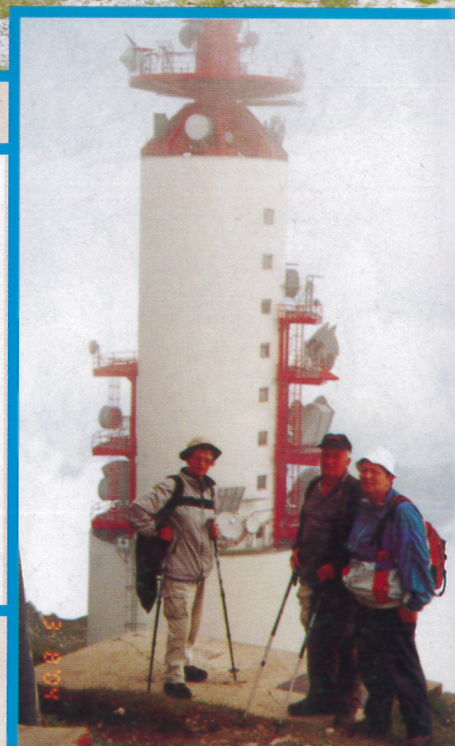
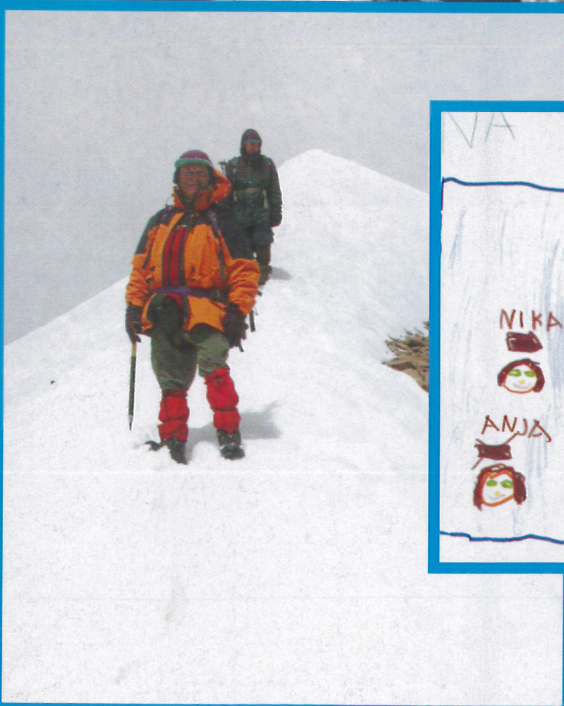

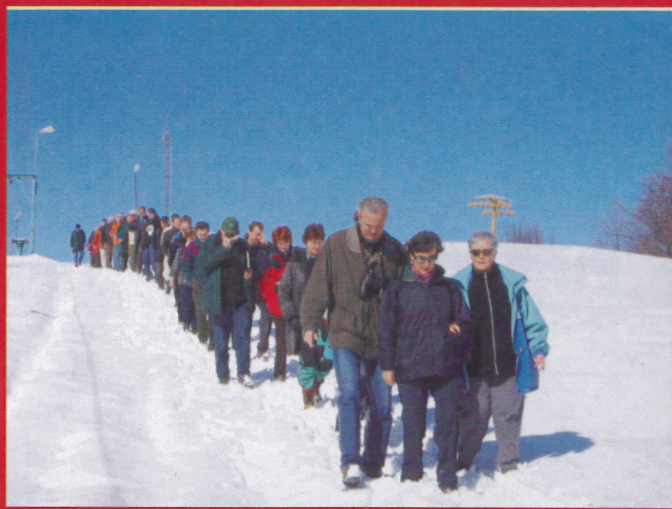

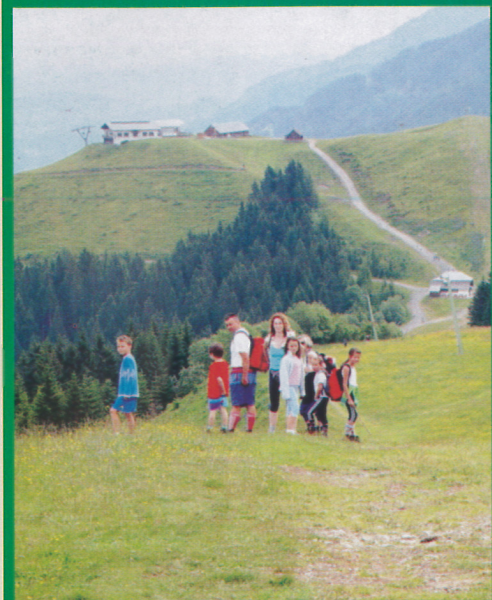

Planinski tabori kluba vodnikov v letu 2005

IRSKA 2005

Tabor bo med 15. majem in 15. junijem. Predvidoma bo trajal 14 dni. Na Irsko bomo potovali z avtobusom. Po Evrotunelu bomo najprej vstopili v Veliko Britanijo nato pa s trajektom na Irsko. Obiskali bomo Severno Irsko in Republiko Irsko. Tabor bo namenjen članom planinskih društev Zasavskega MDO.

SLATNA 2005

Tabor bo od 24. do 30. julija. Na Slatni bomo organizirali prenočišče in hrano. Uporabljali bomo lastne prevoze. Obiskali bomo Visoki Kurji vrh, Kepo, Dobrač, Bavški Grintovec in Mangart po italijanski direktni smeri.

Vabimo tudi člane drugih planinskih društev.

V kolikor bo ob prijavi interes, bomo organizirali tudi lažje ture. Možno pa je tudi, da si sami organizirate skupine če je v skupini vodnik in vodenje v skladu z navodili PZS.

NEVESINJE V BOSNI

Ob predstavitvi slovenskih prizadevanj za razvoj turizma v Bosni na planinskem večeru z našim planinskim prijateljem Hilarijem iz Zagorja, smo se odločili obiskati to zanimivo območje.

Predvidoma bomo potovali z avtobusom. Tabor bo trajal nekaj dni (podaljšan vikend) in bo verjetno od 23. do 26. septembra 2005.

Vinko Šeško

PLANINSKI TABORI PD LISCA V LETU 2005

1. **CICI TABOR 30.7. – 6.8. SLATNA**
2. **OSNOVNOŠOLSKI V KOPRIVNI 15.7. – 30.7.**
3. **IRSKA (maj)**
4. **NEVESINJE – BOSNA (september)**
5. **PLANINSKI TABOR SLATNA 24.7. – 30.7. (Klub vodnikov)**
6. **PLANINSKI TABOR SLATNA 6.8. – 14.8. (Planinska skupina Planina)**

PRIJAVITE SE PRI MENTORJIH, VODJIH SKUPIN ALI VSAKO SREDO OD 17. DO 18. URE V PLANINSKEM ZAVETIŠČU POD SV. ROKOM.

Poročilo o opravljenih delovnih akcijah na planinskem zavetišču Slatna in koriščenju objekta v letu 2004

I. DELOVNE AKCIJE

V letošnjem letu smo na planinskem zavetišču Slatna nad Ratečami na Gorenjskem izvedli dve delovni akciji in sicer 15.maja in 20.junija. V obeh akcijah smo postorili sledeče:

- ❖ vzpostavili bivalne razmere, pri čemer je bilo potrebno zamenjati pipo v kopalnici in sanirati puščanje dovodne vode v kleti;
- ❖ prepleskali fasado objekta ter izvedli spomladansko čiščenje okolice;
- ❖ instalirali angleška stranišča (zamenjava "čučkov");
- ❖ zamenjali pipe v kopalnici in straniščih, popravili bojler in instalirali nove luči ter
- ❖ pripravili novo sobo za uporabo (odstranitev sušilne omare, beljenje, ..)

Tako sedaj zavetišče poleg uporabe dobro opremljene kuhinje (s posodo za 50 ljudi) in dveh stranišče ter dveh kopalnic (s štirimi tuši), toplo vod v kopalnicah in kuhinji), omogoča tudi prenočevanje planincev v 6 sobah (dveh velikih spalnicah v katerih je skupaj 26 ležišč, eni sobi s šestimi ležišči ter treh sobah s po dvema ležiščema).

Obeh delovnih akcij se je udeležilo 11 članov društva (prve 5 CICI družin in druge 5 posameznikov društva). Skupaj je bilo v objekt vloženo iz naslova vzdrževanja in nadgradnje komoditete bivanja v tem letu 108.272 SIT.

II. KORIŠČENJE OBJEKTA

V tem letu so člani PD Lisca koristili zavetišče za sledeče organizirane aktivnosti:

Cici-tabor I	07 - 14.07.2004
Osnovnošolski tabor	14 - 24.07.2004
Cici-tabor II	24 - 31.07.2004
Planinski tabor - skupina Planina	31.07 - 07.08.2004

Poleg naših članov pa so objekt za organizirano planinsko dejavnost koristili tudi planinski društvi PD Bohor Senovo in PD Ožbalt - Kapla in sicer:

Osnovnošolski tabor PD Bohor Senovo	07 - 17.08.2004
Tabor - odrasli PD Ožbalt- Kapla	20-23.08.2004

Poleg zgoraj naštetih organiziranih aktivnosti so naši člani uporabljali zavetišče tudi za razne krajše planinske aktivnosti (eno ali dvo dnevne tabore, srečanja manjših skupin ali posameznikov). Tako je bilo zavetišče v mesecih juliju in avgustu cca 90% časa zasedeno - koriščeno, v mesecih juniju in septembru pa samo cca 20%.

Darko Krajnc

ZAVETIŠČE POD SV. ROKOM

Štirje kovači v neki svoji pesmi pojejo: ... kam ta čas beži, kam se mu mudi.....

Zdi se mi, da sem ravnokar oddal poročilo, pa moram že spet pisati novo – za leto 2004.

ZAVETIŠČE ni več tisto kot je bilo!

Vsakodnevne gosta in obiskovalca Lojzeta Motoreta ni več. Tiho je odšel in pustil veliko praznino.

Na upravnem odboru smo se dogovorili, da zgornji prostor oživimo, mu vdihnemo življenje in poimenujemo po Lojzetu: »LOJZETOVA SOBA«.

V JESENI SMO ZABETONIRALI TEMELJE ZA NOVO ZUNANAJE STOPNIŠČE, KI SMO JIH PO NOVEM LETU ŽE NAMESTILI. Predrli smo zid za nova vrata. Spremenili smo ostrežje in ga drugače podprli, da bo prostor bolj uporaben. Nova električna napeljava je že skoraj gotova. Stene in stropje bomo izolirali in obložili z mavčnimi ploščami. Vzidati moramo novo večje okno ter vhodna in notranja vrata. Pa tudi nov pod bo položen!. Prostor je velik 45 m² in bo služil kot predavalnica, študijska soba, arhiv, razstavljeni prostor. Finančno zalogaj ni majhen, saj znaša predračun 4,1 milijon SIT. Čaka nas še veliko dela pri iskanju sponzorjev.

Trenutno so dela zastala zaradi mraza, vendar je dan otvoritve že določen – 20. maj 2005!

Zato bo treba, ko se bo otoplilo, kar zavihati rokave.

V prenavo zavetišča je bilo do sedaj vloženo že 210 ur prostovoljnega dela. Pričakujemo vašo prizadevnost tudi v bodoče.

Sicer pa je v normalnem delovanju Zavetišča potekalo vse po ustaljenem redu. Vedno je bilo na razpolago vsem ki so ga potrebovali. Nekoliko je upadel obisk diapredstav ob sredah. Za leto smo jih zaključili že z januarjem. Je pa redni tedenski gost naša pevska skupina Encijan na svojih vajah.

Pa še zadnjo novico moram zapisati:

Gospod Karl Slemenšek nam je izdelal in PODARIL prenosni plinski gorilnik na dva gorilca za velike lonce. Velika pridobitev za naše tabore!! Gospod Slemenšek: V imenu sevniških planincev iskrena hvala!

Ostalim sponzorjem se bomo zahvalili ob otvoritvi obnovljenega Zavetišča.

SREČNO!

Lojze Anzelc

Gospodar Zavetišča

POROČILO KLUBA ZA VARSTVO NARAVE

V preteklem letu je klub za varstvo narave sodeloval pri vseh odločitvah v društvu, ki so se nanašale na naravovarstveno problematiko.

Dva naša člana Jože Prah in Vinko Šeško sta na podlagi starega naziva inštruktor varstva narave in aktivnega dela na tem področju pridobila licenco za delo na tem področju, v skladu z novimi določili.

Aktivno smo sodelovali v pripravi in izvedbi delavnice NARAVOVARSTVENA IZHODIŠČA UREJANJA PROSTORA IN RAZVOJA RAZLIČNIH DEJAVNOSTI NA LISCI, ki je bil na zavidljivem nivoju na Lisci 8. aprila.

Sam sem imel tudi eno predavanje v programu varuha gorske narave za planinsko zvezo in eno predavanje v programu gorske straže za dolenski MDO.

Za člane našega društva in ostalih društev zasavskega MDO smo sodelovali pri organiziranju strokovnega vodenja po oglarski poti in naravovarstvenih izletih v Krakovski gozd in na Tošč.

Vinko Šeško

NARAVOSLOVNA UČNA POT AZALEJA PRI BOŠTANJU

V letu 2004 se je na pobudo Planinskega društva Lisca Sevnica pričelo z osnovanjem Naravoslovne učne poti AZALEJA. V projektu sodelujejo poleg našega društva še: Zavod za varstvo narave OE Celje, Zavod za gozdove Slovenije KE Mokronog, Osnovna šola Boštanj, Občina Sevnica, Krajevna skupnost Boštanj, Rudi Stopar, Lovska družina Boštanj in Ribiška družina Sevnica.

Naravoslovna učna pot AZALEJA poteka večinoma po ustaljenih poteh in vlakah. Pot je krožna in dolga 5,5 km. Lahko pa jo tudi skrajšate za tretjino, ne obiščete točk 10 in 11.

Drugače pa govori na 11 točkah, in sicer o: ŠOLA – KRAJ BOŠTANJ, KMETIJA ZALAŠČEK, VODNJAK VEJAR, ČEBELARSTVO, GOZD, RASTIŠČE RUMENEGA SLEČA, GAUGE, LOVSTVO, ŽIVINOREJA, PREDELAVA LESA in RIBIŠTVO.

Postavitve tabel, izdaje zloženke in otvoritveno slovesnost ob tednu gozdov v zadnjem tednu meseca maja 2004 so omogočili: Krajevna skupnost Boštanj, Zavod za gozdove Slovenije – OE Brežice, Občina Sevnica, Osnovna šola Boštanj in Planinsko društvo Lisca Sevnica.

Danes stojita dva kompleta obvestilnih tabel, v bodoče pa se bodo opremile s tablami še ostale točke na poti.

Pot pomeni tako pestrejšo turistično ponudbo, kot učni objekt šolam in vrtcem. Za pot bo v večji meri skrbela Osnovna šola Boštanj.

Informacije o poti, kakor tudi zgibanko lahko dobite:

Osnovna šola Boštanj, tel. 07 81 63 150, e-mail: projekt.oskrba@guest.arnes.si

Krajevna skupnost Boštanj, tel. 07 81 49 151, e-mail: ks.bostanj@siol.net

Zavod za gozdove, KE Mokronog, tel. 07 30 47 174, e-mail: ke_mokronog@volja.net

TIP Sevnica, tel. 07 81 65 462, e-mail: tip@obcina-sevnica.si

Planinsko društvo Lisca- Sevnica, 07 81 40 171, e – mail: pdllisca@siol.net

Pot nosi ime po azaleji ali rumenem sleču, ki je v Sloveniji botanična redkost in posebnost, saj poleg rastišča pri Boštanju uspeva le še na treh znanih rastiščih. Pri Boštanju, ob poti, raste

nekaj sto grmov rumenega sleča v gozdu na položnem pobočju v družbi velikih dreves gradna, kostanja in bukve, kjer je podrast razmeroma gosta. Rastišče je zelo bogato s številnimi drevesnimi in grmovnimi vrstami. Na nekoliko presvetljenih delih mestoma prevladuje rumeni sleč, ker ljubi tople lege z veliko osončenosti. Tu so številni grmi tudi do 4 m visoki, ki vsako leto bujno cvetijo in semenijo. Cveti konca aprila in začetek maja. Na manj osvetljenih delih so posamezni manjši grmi v podrasti. Rastišče obsega približno 2 ha in od vseh pri nas znanih rastišč rumeni sleč najlepše uspeva prav pri Boštanju.

Jože Prah

DELAVNICA

NARAVOVARSTVENA IZHODIŠČA UREJANJA PROSTORA IN RAZVOJA RAZLIČNIH DEJAVNOSTI NA LISCI

v Tončkovem domu in Jurkovi koči na Lisci, dne 8. aprila 2004.

Na delavnici je sodelovalo 40 udeležencev, ki so bili razdeljeni v štiri skupine, katere so vodili:

Dr. Marija Markeš, Tanja Košar, Roman Perčič in Boris Bogovič.

Uvodno predstavitev sta pripravila Vinko Šeško in Jože Prah.

Moderator je bil dr. Mirko Medved.

Pokrovitelj delavnice: župan občine Sevnica, Kristijan Janc.

Na delavnici so sodelovali predstavniki različnih organizacij:

- Planinsko društvo Lisca Sevnica
- Občina Sevnica
- Občina Laško
- Planinska društva MDO Zasavje
- Komisija za varstvo gorske narave pri Planinski zvezi Slovenije
- Zavoda RS za varstvo narave
- Kozjanski regijski park
- Zavod za gozdove Slovenije
- Predstavniki krajanov Razborja
- Predstavniki KS Loka.
- Predstavniki turističnega društva Loka
- MOPE, Zavod za meteorologijo, Meteorološka postaja Lisca
- Turistična zveza Sevnica
- Turistična zveza Slovenije
- Društvo za razvoj slovenskega podeželja
- Triglavski narodni park
- Gozdarski inštitut Slovenije
- Društvo radioamaterjev Sevnica
- Kmetijsko gozdarska zbornica
- Športna zveza Sevnice
- Lovski družini Loka in Zabukovje

A) Kaj je na Lisci danes:

1. Naravne danosti:

- posebnosti rastlinskega in živalskega sveta
- razgledna točka
- čisti zrak in mirno okolje
- možnosti izletov in rekreacije v naravi

2. Zgrajeni objekti:

- Tončkov dom z depandanso, s 47 ležišči v sobah in 32 na skupnih ležiščih in restavracija z 90 sedeži..
- Jurkova koča z 27 skupnimi ležišči in 20 sedeži.
- meteorološka postaja z radarjem in merilnimi napravami.
- kapelica.
- tri počitniške hišice v lasti Kopitarne, Tanina in Mercatorja
- dve smučarski vlečnici s strojnico in smučišča
- garažna lopa za teptalec snega
- radijska antena za radioamaterje na vrhu Lisce
- vzletišče za zmajarje in jadralne padalce
- stolp z napravami za avtomatsko merjenje vetra za padalski klub
- na strehi Tončkovega doma so antene Komunale Sevnica in Radia Sevnica-Brežice
- lopa za glasbeni ansambel
- parkirišče
- plesišče, rusko kegljišče in prostor za balinanje
- asfaltno športno igrišče (rokomet in košarka)
- električni transformator
- otroška igrala

B) Dejavnosti, ki so že na Lisci:

- planinstvo, pohodništvo.
- turizem – obiski z avtomobili
- poslovni turizem – razni seminarji, posvetovanja
- lovski turizem
- šport: treningi športnih društev, padalstvo, smučanje vožnja z motornimi sanmi, itd
- kolesarstvo (Skok na Lisco, (tradicionalna slovenska prireditve)
- prvomajski tek na Lisco (tradicionalna slovenska prireditve)
- občasna taborjenja,
- večje prireditve (prvomajsko srečanje, srečanje planincev, srečanja delavcev večjih firm in druge občasne večje prireditve)
- radioamaterstvo
- obiski s konji
- šolske dejavnosti: izleti in šole v naravi
- verske prireditve pri kapelici
- meteorologija

C) SWOT analiza

SWOT za Lisco	Z vidika družbe	Z gospodarskega vidika	Z vidika okolja
Prednosti	<ul style="list-style-type: none"> • dostopnost; • lovska in planinska tradicija, • dobra označenost in uhojenost planinskih poti; • volja do reševanja problemov; • razgledna točka; • prepoznavnost v širšem slovenskem prostoru (protitočni sistem, radar, vremenska napoved). • bližina Zagreba • kmetije v neposredni bližini • prepoznavnost lokacije »Lisca« • pristopi, vlak, cesta, planinske poti • pomembna geodetska točka • program Tonček • prepoznavnost • mir – ni hrupa 	<ul style="list-style-type: none"> • dostopnost • izgrajena infrastruktura • prepoznavnost v širšem slovenskem prostoru • tradicija • obstoječa infrastruktura • restavracija • hrana iz nahrbtnika • preprosta prenočišča • najem Jurkove koč • stičišče občinskih mej • možnost izvajanja taborov in šole v naravi • že obstoječe smučarske naprave • prepoznavnost 	<ul style="list-style-type: none"> • geografska lega • uhojene planinske poti • bogata flora, favna habitatni (rastišča endemnih rastlinskih vrst) • zadovoljiva ohranjenost prostora • gradnje in posegi so skoncentrirani v okolici Tončkovega doma • lega, narava (Krajinski park) • razgledi • čist zrak-odmaknjenost od industrije • možnost sprehodov in različnih športov (brezpotje) • narava • mir – ni hrupa • kvalitetna visokogorska trava za košnjo
Slabosti	<ul style="list-style-type: none"> • ni vizije razvoja (ni ureditvenega načrta) • dotrajanost objektov in infrastrukture • neurejenost parkirnih površin • neustrezno označevanje prog pri množičnih prireditvah • obremenitve okolja ob množičnih prireditvah • ni partnerstev • neorganizirana in slaba turistična ponudba • problemi razpršenega 	<ul style="list-style-type: none"> • dotrajanost objektov in infrastrukture • razdrobljeno lastništvo in neorganizirano st lastnikov • ni vizije razvoja (ni ureditvenega načrta) • neurejenost parkirnih površin • nazadovanje 	<ul style="list-style-type: none"> • zaraščanje • razdrobljeno lastništvo in neorganiziranost lastnikov • ni vizije razvoja (ni ureditvenega načrta) • neurejenost parkirnih površin • nekontrolirana vožnja z motornimi vozili po travnikih (avtomobili, kros motorji) in gozdnih poteh (motorne sani)

	<ul style="list-style-type: none"> lastništva zaraščanje preslabo trženje kapacitet doma (neprimerne kapacitete) varovano območje brez načrtov upravljanja (subvencioniranja) 	<ul style="list-style-type: none"> števila obiskov v zadnjih letih ni ustreznega upravljavca Tončkovega doma način vodenja in ponudba doma kmetije niso povezane s ponudbo Lisce omejena ponudba stičišče občinskih meja neurejenost ceste do metereološke postaje nevzdrževane, neizkoriščene smuč. naprave neurejena komunalna inf. ogroža vodne vire in smeti problem razpršenega lastništva zaraščanje preslabo trženje kapacitet doma (neprimerne kapacitete) varovano območje brez načrtov upravljanja (subvencioniranja) 	<ul style="list-style-type: none"> Obremenitve okolja ob množičnih prireditvah ni čistilne naprave neustrezno označevanje prog pri množičnih prireditvah neurejena šotorišča, piknik, igrala neurejen prometni režim neurejeno kolesarjenje, mot. sanke, konji nevzdrževanje obstoječe infrastrukture lastništvo radar depandanse in vikendi neurejenost opreme (klopi, koši, opozorilne table) zaraščanje preobremenjenost z motornimi vozili (sani, motokros..) varovano območje brez načrtov upravljanja (subvencioniranja)
Priložnosti	<ul style="list-style-type: none"> vklučitev širšega območja Lisce v turistično ponudbo (okoliške turistične oz. bio/ekokmetije) 	<ul style="list-style-type: none"> vklučitev širšega območja Lisce v turistično 	<ul style="list-style-type: none"> ohranitev oz. izboljšanje sedanje podobe Lisce ohranitev habitatov

	<ul style="list-style-type: none"> • ureditev prostorov za piknik, taborjenje • ureditev pogledov in panoramskih poti • postavitev razglednega stolpa • postavitev ustreznih tabel • spremljanje interesov in trendov v širšem prostoru in ustrezno prilagajanje • ureditev celostne podobe Lisce z razpoznavnim znakom (spominkom) • ozaveščanje javnosti • ureditev ČŠOD • domačine izobraziti za lokalne turistične vodiče • ureditev režima prometa • odstranitev vikendov in demontaža žičnic • vključitev vseh zainteresiranih pri odločanju • BIO – turizem • družinska destinacija • turizem, šport, tematsko pohodništvo • razvoj »športnega« turizma – priprave • tradicionalni pohodi • sklepanja partnerstev – z okolico - Terme Laško, Rimske Toplice, Lutrova klet, cviček • adrenalinski športi • program »Tonček« (za kakšen namen) • športne priprave; • šola v naravi; • kongresi; • planinska in smučarska šola; • šola turnega smučanja; • slikarska kolonija; • pohodništvo – tudi za deževne dni • vstopnina • proučiti dodatne vzgojno – 	<p>ponudbo (okoliške turistične kmetije, bio/ekokmetije)</p> <ul style="list-style-type: none"> • pridobitev finančnih sredstev za lastnike • izdaja ustreznega propagandnega materiala (brošure ipd.) • Lisci vrniti staro slavo planinske postojanke • vključitev v turistično ponudbo večjih turističnih centrov (npr. zdravilišč) • uvedba »domače« ponudbe – povezava s kmeti • trg - Zagreb - tradicija • bio hotel • klimatsko letovišče • kmetijstvo izrabiti • subvencije • ureditev ceste (dovoza – meteor.p. (20 let) • celovita načrtna prenova Lisce s turistično ponudbo • večja 	<p>in rastišč</p> <ul style="list-style-type: none"> • pokazati dober primer neizključevanja razvojnih in naravovarstvenih interesov • ureditveni načrt • sprejem akta o zavarovanju • ZRSVN prouči možnost razširitve območja z naravovarstvenim statusom še do Ješivca • razvoj kmetijstva-rešitev zaraščanja • varovanje okolja • foto turizem • vključitev v Kozjanski park + EPD • ko bo območje zavarovano, bo možno pridobivati sredstva iz EU in virov RS
--	--	--	--

	izobraževalne dejavnosti, npr astronomija	izkoriščenost izven šolskih dejavnosti (tabori, šola smučanja, pikniki...)	
Nevarnosti	<ul style="list-style-type: none"> • zapiranje območja za izvajanje vsakršne dejavnosti • nadaljnje propadanje infrastrukture in objektov • množični turizem • preobremenitev z dejavnostmi – preveč turizma • - neobvladovanje velikih prireditev • adrenalinski športi? • masovno pohodništvo po brezpotju • problem, če se ne najde nosilca dejavnosti • možnost nezainteresiranosti lastnikov zemljišč 	<ul style="list-style-type: none"> • zapiranje območja za izvajanje vsakršne dejavnosti • nadaljnje propadanje infrastrukture in objektov • cesta – rampa: zaprt sistem • problem, če se ne najde nosilca dejavnosti • možnost nezainteresiranosti lastnikov zemljišč 	<ul style="list-style-type: none"> • neusmerjeno izvajanje dejavnosti (povsod in brez reda) • nekontrolirano pašništvo • intenzivno kmetijstvo (gnojenje) • hrup iz dejavnosti • nove pozidave območja (tudi nasilne/črne pozidave) • množični turizem • okrnitev krajinske podobe Lisce • nekontrolirano zaraščanje • »zasneževanje« neustrezno • uporaba »skritih« lokacij – kaj, koliko radar, antene (sevanje), magnetna polja • voda • motorne sani • nevarni odpadki • možnost nezainteresiranosti lastnikov zemljišč • nadaljnja degradacija prostora ob nekontrolirani uporabi

D) VPRAŠANJA ZA OBISKOVALCE TONČKOVEGA DOMA

V prostore Tončkovega doma smo izobesili plakat z vprašanji:

- katere dejavnosti bi si želeli na Lisci ?
- kako si predstavljate razvoj Lisce ?
- kolikšno višino parkirnine na Lisci ste pripravljeni plačati ? (parkirna bi bila namenjena za infrastrukturo na Lisci)

Odgovorov je bilo 22, in najpogostejši odgovori so:

Na Lisci si želijo planinstvo, pohodništvo, padalstvo, kolesarsko stezo, smučanje, gondolo, adrenalinski park, prosto letenje, radioamterizem, manjši kamp, igre z žogo, kres za 1. maj, več prijaznosti in uslužnosti, družabni dogodki in prireditve raznih vrst in značajev skozi vse leto (športni turnirji, koncerti,..) internet sobe,

Pripravljeni bi bili plačati: 200 sit (a, le če bi se uredilo parkirišče in strogo ločilo pridobitno dejavnost od nepridobitne)

D) UKREPI

1. Izdelava prostorsko ureditvenega območja
2. Celovita in načrtna prenova Lisce s turistično ponudbo (za kakšen namen) in ureditev izobraževalnega centra (naravoslovje, vremenoslovje, ekologija, astronomija, pohodništvo in planinstvo ...)
3. Prenova Tončkovega doma

E) KAKO NAPREJ

- ustanovitev strokovnega tima, ki mora biti profesionalen
- najti in povezati vse koristnike Lisce
- najti nosilca razvoja Lisce (občina ali gospodarski subjekt ali konzorcij),
- aktivno vključitev širšega območja Lisce v Kozjanski krajinski park
- sprejeti urbanistični načrt ureditve prostora Lisce
- sprejeti odlok o urejanju območja Lisce
- širše afirmirati razvoj Lisce ter zainteresirane seznaniti z idejami in problemi razvoja Lisce
- nakup parcel na Lisci

Poročilo pripravili:

Jože Prah

Vinko Šeško

Vojko Dvojmoč

JUBILANTI v PD Lisca

Jubilante, ki so ali še sodelujejo v planinskih organih, je UO PD Lisca povabil na svoj sestanek in jim zaželel še vrsto uspehov v življenju, predvsem pa, da jim služi zdravje, saj ljubezni do gora jim ne manjka, še manj pa prostovoljnosti za delo v planinstvu.

MARJETA GUNSTEK – 40 LET

Marjeta je planinka od šolskih dni, saj se je vključila v planinski krožek že v nižji stopnji na OŠ Savo Kladnik. Hribi in sprehodi v naravi ji pomenijo način življenja, še posebno danes, ko živi v vele mestu na Dunaju. Tudi delo v planinskem društvu ji nikakor ni bilo tuje. Aktivna v MO, organizirala je nepozaben tabor na Korziko. Več let pa je bila tudi tajnica našega društva. Sodelovala je tudi v vodstvu prvih CICI taborov v našem društvu, katerih se sedaj še tudi vedno udeležuje. Je planinski vodnik. Marjeti čestitamo in želimo, da bo z veseljem prihajala na našo stran Alp.

STONE PRAH – 40 LET

Tudi Tone je kot Marjeta planinec od osnovne šole, ko je planince v OŠ vodila Hilda Lipovšek, pa Branka Bogovič in Ela Pavkovič ter Marjana Dvojmoč. Bil je reden gost osnovnošolskih taborov in tako takoj po 18 letu postal planinski vodnik za vse kategorije. Bil je tudi načelnik MO PD Lisca, član UO PD Lisca pa je že vrsto let. V zadnjem času je nepogrešljiv na gospodarskem področju in pri organizaciji tabora, saj njegov kamion je že tako kot da je naš. Prvi maj ni brez Tonetovih in Stojanovih jabolk na Joštu, nekako sta postala že maskoti tega pohoda. Danes se Tone vedno udeležuje akcij planinskega društva, z družino radi skupaj zahajajo v hribe. So redni gostje CICI taborov. Tone, čestitamo ob tvoji 40 letnici in ti želimo, da boš še vrsto let tako aktiven planinec.

ŠPAN MIRKO - 60 LET

Hoditi v gore in zraven še prepevati. Tako zna naš šestdeset letnik Mirko Špan. Veseli smo, da si aktiven v pevski skupini Encijan, ki je postala že pravi znak za naše društvo. Planinstvo ti ni tuje, saj si znal zelo dobro navdušiti za hribe svojega sina Matjaža, ki je tudi naš vodnik. Mirko Špan, čestitamo ti ob šestdesetletnici in želimo, da bomo lahko še mnogo let poslušali tvoje planinsko petje.

LOJZE FLORJANČIČ – 60 LET

Iskati nove motive, iskati nove ideje kvalitetnega življenja. Takšen je naš Lojze Florjančič. Planinec in obiskovalec gora, hribov je že vrsto let. Aktivno pa se je vključil v delo društva pred 20 leti. Postal planinski vodnik in član UO. Predvsem pa je aktiven vsako leto pri prvomajskem srečolovu na Lisci. Kot član UO in kot planinec je zelo aktiven pri vseh akcijah društva. Nepogrešljive so njegove ideje, ki so vedno sveže in dajejo nove zalete. Za hribe je znal navdušiti tudi sina in hčerko. Oba sta planinska vodnika. Mnogokrat se vsi skupaj, cela družina radi sprehodijo po gorskih stezah. Dragi Lojze, naj bo tako še na mnoga leta.

PAVLE ŽIČKAR – 70 LET

Planinsko društvo Lisca se je nekoč imenovalo Planinsko društvo Lisca Sevnica-Krško. V Krškem smo imeli veliko članov in ravno Pavle je bil duša ta skupine planincev v Krškem, ki so svoj čas vedno organizirali svoje planinske izlete, pohode, s Pavletom na čelu. Že res, da so se danes planinci v Krškem organizirali v novo planinsko društvo, a Pavle je ostal zvest matičnemu planinskemu društvu. Vrsto let je član UO našega društva, kjer Pavletova razsodna misel vedno nekaj pove. V času, dokler mu je bolezen še dopuščala, se je vedno udeleževal planinskih akcij društva. Že res, da danes malo manj zahaja v hribe in visoke gore, ki jih tako zelo ljubi in občuduje, a je redni gost sprehodov in manjših potepov po naravi. Pavle, hvala ti za vse kar si opravil za naše društvo. Želimo ti še vrsto lepih sprehodov v naravo tako v krogu planincev kot krogu svoje družine.

LOJZE ANZELC – 70 let

Lojze Anzelc slavi 70 let. Plodnih planinskih let, vse od petdesetih let naprej, ko je na koncu petdesetih že bil podpredsednik planinskega društva Lisca Sevnica – Krško, Tonček Čebular pa predsednik. Leta 1961 pa postane predsednik. Ravno Lojze Anzelc je bil v tistih letih človek, ki je znal močne pretrese in napetosti v društvu pomiriti in pričeti v delu društva z novim elanom, novim zagonom. In uspel je. Predsednik PD Lisca je bil kar 12 let. In naše društvo je postalo vodilno tako v Zasavskem kot širše slovenskem prostoru, eno vodilnih društev na vseh področjih. Tako ni čudno, da je postal predsednik MDO Zasavje in uspešno vodil MDO Zasavje kar 14 let, vse od leta 1983 do 1997. MDO je v tem času pridobil izredno veljavo in močno povezovalno vlogo med Zasavskimi društvi, tako da smo bili pod figuro Lojza izredno razpoznavni.

Lojze deluje na več področjih. Tabori so bili njegova poslastica. Kot vodnik in vodja vrste taborov ki so ostali nam planincem za vedno v spominu. Tako osnovnošolski kot tabori po evropskih gorah. Vedno je imel dober čut za celoto, hotel je najti in dati vsakemu udeležencu izleta ali tabora, čimveč. Vsak udeleženec je bil zanj velik planinec, Lahko rečemo, da mu je dobro uspevalo. Znal je premostiti starostne meje. Nikoli ne bom pozabil, ko sem bil z njim na Češkem, pa v Dolomitih in še kje. Štejem si v čast, da sem bil z njim na Triglavu. Skratka Lojz je nas znal potegniti v gore. Nikoli ni pozabil tudi na izobraževanje, kot planinski vodnik mu ni bilo nikoli žal časa za kakovostno PŠ. Posebej pa gre omeniti še njegovo gospodarsko dejavnost. Vse od graditve Tončkovega doma, kakor obnove Jurkove koč, pa sanacije smetišča na Lisci itd. Povsod in vedno aktivno zraven. Danes si Planinskega zavetišča pod Sv.Rokom enostavno ne znamo zamišljati brez Lojza. Vedno aktiven na vseh planinskih akcijah ali z besedo, idejo, delo ali kuhalnico. Lojze, naj bo tako še vnaprej in hvala za vse, kar si napravil za slovenske planince. Še na mnoga leta!

Upravni odbor
PD LISCA

LOJZE MOTORE

V torek 16. marca 2004 smo se zbrali, da se poslovimo od človeka, ki je krajanom, pa tudi v dobro mnogim Slovencem podaril neizmerno dosti časa, energije, vsebine, prijaznosti ter dela na številnih področjih, če navedem tukaj le planinstvo, šport, gasilstvo, profesionalno delo na področju računovodstva in financ.

Rojen je bil 28. junija 1920. V planinske vrste se je vključil takoj po vojni ter sodeloval pri obnovi Jurkove koč in izgradnji Tončkovega doma na Lisci. Kot konstruktiven član je kmalu postal ter potem ostal dolga leta član Upravnega odbora Planinskega društva Lisca Sevnica, niz dolgih let je društvu predsedoval in je tudi danes častni predsednik društva ter blagajnik. Dosleden na vseh področjih svojega dela je vedel, da brez strokovnega znanja ne bo šlo. Njegov pomemben prispevek je oranje ledine na področju vzgoje in izobraževanja. Opravil je izpit za mladinskega vodnika ter s pridobljenim znanjem še uspešneje poskrbel za to dejavnost v sevniškem planinskem društvu. Društvene delavce je znal pridobiti in radi so mu sledili. Vedno je poudarjal, da brez mladih in aktivnosti zanje ni prihodnosti in razvoja društva. Z mnogimi izvirnimi dejavnostim je poskrbel, da so se v aktivno planinstvo vključili mladi rodovi. Predvsem je to bilo doseženo s prirejanjem vabljivih planinskih izletov, pohodov, tečajev in zlasti taborov, ki se jih vsako leto udeleži od 60 do 100 mladih. Toda ne le skrb za mlade, k društvenemu življenju je pritegnil tudi veliko starejših krajanov.

Nikoli pa ni bil izlet v njegovi organizaciji le naključno občudovanje narave, pač pa spoznavanje gore v vseh njenih oblikah, lepotah, nevarnostih. Sam je rad poudaril, da morajo biti planinci ljudje z veliko začetnico. To pomeni ljudje široke etične kulture za preživetje prostega časa v gorskem svetu, vzdrževanje ter nadgradnjo planinskih navad in ljudi, ki načrtno razmišljajo o pomenu narave za človeka. Njegov osebnosti lik je bil vselej vzor za medsebojne tovariške odnose, druženje ter prijateljevanje.

Slovenska pesem, ki jo je tako zelo cenil, mu je vse naokrog dajala nove prijatelje in znance. Lojzetova skrb je bila tudi, da so se mladi kandidati udeleževali tečajev za mladinske in planinske vodnike in danes se društvo lahko po njegovi zaslugi ponaša s številnimi usposobljenimi planinskimi delavci.

Odkrivati ter spoznavati novo, biti aktiven, se preizkusiti... ga je v zrelih letih privedlo na Mt. Kenijo in še v daljne Perujске Ande. Nosil je pomemben delež v organizacijskih pripravah in bil med najzaslužnejšimi za uspeh obeh odprav.

Svoje članke ter sestavke o planinah, naravi ter ljudeh je objavljaval v Planinskem vestniku, v društvenem glasilu, sodeloval je pri izdelavi planinskih vodnikov, v Jurkovi koči je organiziral ter ključno doprinesel do nastanka slovenskega Programa za planinsko šolo ter Planinske vodnike, ki ju še danes uporabljajo po vsej Sloveniji, bil eden glavnih tesarjev Sevnške planinske poti, Zasavske planinske transferzale in tudi Poti XIV. divizije.

Vrsto let je bil član Mladinske komisije ter Komisije za vzgojo in izobraževanje pri Planinski zvezi Sloveniji ter tudi uspešen načelnik te komisije, član Nadzornega odbora Sklada Okrešelj, ki ga je ustanovila gorska reševalna služba Slovenije, član Nadzornega odbora PZS in je aktivno sodeloval v delu meddruštvenega odbora planinskih društev Zasavja. Je bil tudi podpredsednik prostovoljnega gasilskega društva Sevnica, član UO ZZB Sevnica in predsednik NO Društva računovodskih in finančnih delavcev Sevnica. V zadnjem času pa je

veliko energije posvetil društvu Trg Sevnica . Zanj je vseskozi veljalo: biti ustvarjalen, širok v pogledih in mlad v razmišljanjih in dejanjih.

Opis Lojzetove življenjske poti na področju športa in kot aktivnega krajana Sevnice ne bi bil celovit, če ne bi opisal vsaj ključnih podatkov tega njegovega dela. Bil je prvi predsednik organiziranih športnih organizacij v Sevnici, predsednik gradbenega odbora za bazen v Sevnici, predsednik nadzornega odbora Športne zveze Sevnica ter opravljal še vrsto drugih funkcij na področju športa.

Prejel je vsa planinska odlikovanja. Za zasluge na športnem in planinskem področju je prejel Bloudkovo priznanje, srebrno in zlato značko Staneta Bloudka, ter leta 2001 ob mednarodnem letu prostovoljnosti olimpijskega komiteja, Diplomno mednarodnega olimpijskega komiteja.

Za svoje delo je prejel številna društvena in občinska priznanja. Dne 23.12.2003 je prejel iz rok predsednika države dr. Janeza Drnovška častni znak svobode Republike Slovenije. Ob podelitvi tega priznanja je predsednik države dr. Janez Drnovšek izrazil zadovoljstvo, da lahko odlikovanje podeljuje posameznikom, ki so s svojim predanim delom veliko prispevali k današnji družbi. Naš Lojze si je besede dobesedno zaslužil. Tak je bil vse življenje. In takega si bomo zapomnili vsi, ki smo ga imeli radi in z njim doživeli številne preizkušnje, predvsem pa prijetne trenutke.

Danilo Škerbinek

TONETU V SLOVO

Njegovo življenje se je pričelo v letu 1932 na Bregah pri Leskovcu, kjer je preživel otroštvo skupaj s tremi brati in sestro. Med vojno so bili izgnani v Nemčijo in ko so se vrili na opustošeno kmetijo, so pričeli življenje na novo. Tonetu je to izgnanstvo dalo neizbrisani pečat, neizmerno je znal ljubiti slovensko Zemljo.

Osnovna šola je obiskoval v Krškem, srednjo pa v Novem mestu in se izsolal za ekonomista. V Novo mesto se je vozil s kolesom, s kilo moke si je plačeval stanovanje. Težko otroštvo, a z lepimi spomini.

Po šolanju ga življenjska pot zanesla v Sevnico. Finančnih delavcev je primanjkovalo. Služboval je na Zavarovalnici, Gozdarski poslovni zvezi, Splošnem trgovskem podjetju Sevnica, zadnja službena leta je bil računovodja v Komunali Sevnica in se v letu 1988 upokojil. Bil je dejaven v Sisih, pa kot rezervni oficir in drugih organizacijah, kot npr. v Društvu finančnih in računovodskih delavcev.

V koncu šestdesetih letih si je z ženo Silvo in hčerkama Jasmino in Heleno, ustvaril družino. Sprva življenje v bloku in pozneje v hiši, kamor je Tone vložil velik del svoje natančnosti. Rad je tudi sam poprijel za delo.

Njegovo natančnost in skrbnost smo nadvse cenili. Že v petdesetih letih je postal zavezan planinam in Planinskemu društvu. Več desetletij član Upravnega odbora Planinskega društva Lisca Sevnica, tudi kot predsednik društva in tajnik, danes pa še član častnega razsodišča. Planinska zveza Slovenije, ga je odlikovala s srebrnim častnim znakom. Veliko planinskega elana je vložil v obnovo Jurkove koč. Lisca, njegova prijateljica, kamor je najraje zahajal ob sončnih vzhodih, ga tudi sedaj pozdravlja.

Planinskim izletom, planinskim družinskim izletom, in kulturnim prireditvam, je dajal veliko vrednost. Še sedaj na jesen življenja se je rad podal po obronkih in podoživljal razigranost planinskih poti.

Ob devetdesetletnici društva je Tone zapisal: Rad prebiram Nejčevo pot. Morda zato, ker sem tudi jaz vedno iskal poti. Našel sem jih v naših lepih gorah.

Največja luč jeseni pa mu je bil vnuk Luka. Ne samo, da ga je imel rad, bil je neizmerno ponosen nanj.

Dolga in težka bolezen je iz naše srede iztrgala našega spoštovanega planinskega tovariša. Toneta bomo ohranili v lepem spominu, ki nam je dolga leta in desetletja, stal ob strani kot nepogrešljiv sodelavec in zvest prijatelj. Od Toneta smo se poslovili 22.4.2004.

UO PD Lisca

TINE KLEMENČIČ

Življenje in delo našega planinskega prijatelja segata daleč v povojna leta. Takoj po drugi svetovni vojni je bil Tine med prvimi, ki so pričeli obnavljati planinske domove na Lisci in istočasno obnavljati planinsko življenje in dejavnosti v Sevnici in Posavju.

Bil je vzornik planincev in obiskovalcev gora. Planinski pohod je takrat sodil v ritual »božje poti«. Planince smo občudovali kot posebneže, posebno ko so se vračali z nahrbtniki, palicami in klobuki polnim planinskega cvetja, nazaj na železniško postajo in domov. Tinetov nahrbtnik je vseboval vedno zelo varovano skrivnost v obliki dobre vinske kapljice njegovega vinograda, ki jo je običajno razkrival na cilju, to je na vrhu.

Ljubezen do trte in vinogradništva so mu položili že v zibelko tako njegov ded Jaka kot oče Edvard. Tako so Tineta že l. 1972 vključili v komisijo za rajonizacijo vinogradniških leg v Občini Sevnica, saj je kot poštar odlično poznal teren in je tako veliko prispeval k uspešnemu delu te komisije. Med prvimi se je vključil v vinogradniško društvo Dolenjske v Novem Mestu, iz katere se je razvila Zveza društev vinogradnikov Slovenije. Bil je tudi ustanovni član Vinogradniškega društva Sevnica - Boštanj in član Upravnega odbora.

Za seboj ima številne izlete po gorah širom Slovenije, po gorah bivše Jugoslavije in po Evropi. Obisk bosanskih in črnogorskih ter italijanskih vrhov mu je bilo zagotovo posebno doživetje, saj nam je nič kolikokrat govoril o njih lepotah.

Ob obujanju spominov na prehojene poti izven naše domovine, mu je vedno prihajala na misel tudi želja, da spoznavamo domače hribe in griče, ki smo jih preveč zanemarjali ob želji obiskov tujih gora. Skupaj s prijatelji je pred trideset leti zasnoval sevniško planinsko pot, z željo, da spoznamo tudi svoj domači kraj in lepote naše ožje domovine.

Po vojni je bil član Upravnega odbora, ko so prevzemali odgovornost vodenja domov na Lisci od krških planinskih prijateljev.

Član Upravnega odbora Planinskega društva Lisca je bil več desetletij. Njegovo preudarno besedo je društvo vedno spoštovalo in o njej odločalo. Mnogo tega se je nabralo v teh zadnjih petdesetih letih in Tine je lahko ponosen, da je pri vseh teh odločitvah tudi njegov glas nekaj veljal. Radi smo prihajali v njegov hram.

Tine je za svojo aktivnost in prizadevnost v več društvih in organizacijah prejel številna priznanja in odlikovanja. Naslova častnega člana Planinskega društva Lisca, kakor častnega člana Vinogradniškega društva Sevnica – Boštanj, sta mu nadvse veliko pomenila.

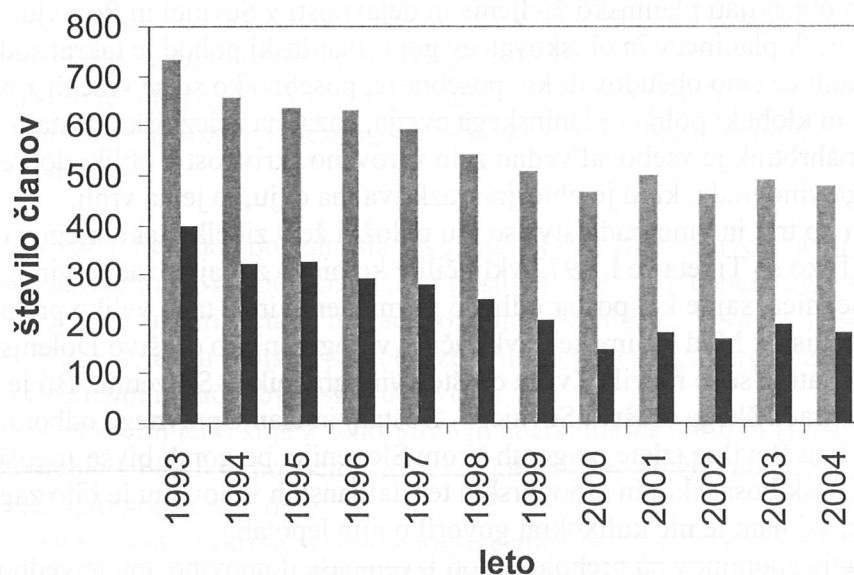
Planinska zveza Slovenije ga je odlikovala z najvišjim priznanjem: Zlati častni znak PZS, prejel je tudi zlati častni znak PZJ in Meddruštvenega odbora zasavskih planinskih društev.

Vsa številna priznanja in odlikovanja, ki krasijo njegovo sobo v Lamperčah med vinogradi, bodo od sedaj naprej samevala in nemo govorila o Tinetovem bogatem življenju. A v našem spominu, v naših srcih boš ostal kot človek predan delu, vinogradu in planinskemu prijateljstvu.

Od Tineta smo se poslovili 2.8.2004

UO PD Lisca

**Gibanje števila vseh članov in mladih članov v PD
Lisca Sevnica od leta 1993 do 2004**

ČLANARINA ČLANSTVA PZS ZA LETO 2005

	Članarina 2005	za PD	stroški PZS	za PZS
A	11.000	1655	7690	1655
B	4.100	1600	900	1600
B1	2.500	800	900	800
S+Š	2.600	850	900	850
P+O	1.000	620	280	100
PNO* odrasli	2.000	950	100	950
PNO* otroci	1.000	450	100	450

**PNO - osebe, člani planinske organizacije, katerim je v celoti ali deloma odvzeta poslovna sposobnost
in so izključene iz zavarovanja*

A) PRAVICE ČLANSTVA PZS V LETU 2005

1. Kaj ima članstvo od včlanitve v planinsko organizacijo (društvo, klub,...) ?

- poskrbljeno je za najosnovnejše planinsko izobraževanje svojih članov;
- poskrbljeno je za izobraževanje ter obnovo znanja strokovnih kadrov (vodniki, mentorji, inštruktorji, markacisti, varuhi okolja, ...);
- voditi in razvija tiste aktivnosti članstva, za katere članstvo kaže zanimanje;
- organizirano je delo z mladimi in jih seznanjamo z vrstami in načinom gibanja, varnega obiskovanja planin ter jih pripraviti na aktivno preživljanje prostega časa v naravi, ob spoznavanju in varovanju narave;
- poskrbljeno za uvajanje najmlajših v akcijah Ciciban planinec in Mladi planinec;
- organizirani in izvedeni bodo planinski izleti in tabori
- skrbimo za planinsko samozaščito;
- poskrbimo za pravočasno obnovo članarine ob koncu leta;
- posredujemo članstvu informacije o organizaciji, katere član je (informativno zloženko, planinski koledarček,..), spletne strani, oglasne deske, uradne ure...
- skrbimo za planinsko (-e) kočo (-e) in planinska pota;
- organiziramo letne konference ali zборе;
- članstvo opozarjamo na varovanje gorske narave;
- skrbimo za negovanje planinskih vrednot, tradicije in spoštovanje planinskega kodeksa.

Član planinske organizacije je torej oseba, ki je podučena o vsem potrebnem za varno hojo v gore, ki je zavarovana in ki ji član PZS (društvo, klub,...) in PZS nudita razne pravice ter program prilagojen njegovim potrebam in željam.

2. Kaj imajo člani PZS (društva, klubi,...) od PZS ?

naloge PZS določajo Statut PZS in letni programi dela njenih organov. O delu PZS, njenih organov in komisij/odborov je članstvo redno seznanjeno preko Obvestil PZS, Planinskega vestnika, domače strani na internetu (www.pzs.si), dopisov, na sejah MDO, UO PZS in na Skupščini PZS. Predvsem lahko zapišemo, da PZS skrbi za:

- usklajeno organiziranje in delovanje planinske organizacije;
- zastopanje interesov planinstva pri državnih organih;
- sodelovanje pri pripravi predpisov in zakonov, ki se nanašajo na planinske dejavnosti;
- brezplačno planinsko samozaščitno dejavnost, ki jo izvaja GRS Slovenije;
- načrte in razvoj vrhunskega alpinizma;
- izhajanje najstarejše slovenske planinske revije Planinski vestnik;
- izdajanje strokovnega in leposlovnega gradiva ter za kartografijo;
- organiziranje za članstvo na desetine vzgojno-izobraževalnih akcij (vodniki, mentorji, alpinisti, markacisti, inštruktorji raznih področij, ...);
- usmerjanje dela v več kot deset komisijah ter odborih usmerja ter vodenje specializirane dejavnosti na republiškem nivoju, kar je istočasno v pomoč istim dejavnostim po društvih;
- za zavarovanje članstva, za dodatno zavarovanje strokovnih kadrov, za pravice, ki izhajajo iz članstva nasploh itd.;
- izdajanje Obvestil PZS informativne vsebine;
- pomoč pri delu članov PZS pri upravljanju planinskih koč in bivakov;
- urejanje in zlasti obnovo tehnično zahtevnih poti;
- iz javnih razpisov in mednarodnih sredstev zagotavljanje namenskih sredstev (predvsem za vzgojno-izobraževalno dejavnost, planinska pota, ekološko sanacijo planinskih koč, itd).

članske kategorije B, B 1, S+Š, P+O imajo naslednje pravice:

- osnovno zavarovanje za primer trajne invalidnosti ali nezgodne smrti doma in v gorah Evrope in celotne Turčije (do 2.000.000 in 1.000.000 SIT);
- 50 % popust pri prenočevanju v planinskih kočah v Sloveniji in oprostitev plačila turistične takse;
- popust pri prenočevanju v planinskih kočah sedmih evropskih držav (po seznamu v Planinskem koledarčku, Obvestilih PZS in na spletnih straneh PZS); društva nalepke prevzamejo v Strokovni službi PZS (računovodstvo) za tiste člane, ki jih še nimajo, saj znaka ni potrebno spreminjati vsako leto; nove izkaznice bodo imele znak reciprocitete že natisnjen;
- zavarovanje za reševanje v gorah Evrope in celotne Turčije in za prevoz v domovino v vrednosti do 650.000 SIT po škodnem zahtevku;
- komercialne popuste pri nekaterih prodajalcih športne opreme po Sloveniji s katerimi ima PZS pogodbe (po seznamu v Planinskem koledarčku, Obvestilih PZS in na spletnih straneh PZS: www.pzs.si);
- prednost pri dodeljevanju prenočišč v kočah PZS v skladu s Pravilnikom o upravljanju, poslovanju in opremi planinskih koč.

Članske kategorije B, B 1, S+Š imajo poleg gornjega še naslednje pravice:

- zavarovanje za odgovornost in za poškodbo tuje stvari (do 3.150.000 SIT) ter za smrt ali poškodbo osebe (do 10.500.000 SIT) ter pravno zaščito iz naslova tega zavarovanja

Članska kategorija A ima poleg zgoraj navedenih pravic še:

- višje odškodnine za primer trajne invalidnosti ali nezgodne smrti (do 6.000.000 in 3.000.000 SIT);
- višjo zavarovalno vsoto za primer reševanja v tujih gorah (do 1.900.000 SIT po škodnem zahtevku);
- prejema najstarejšo slovensko revijo Planinski vestnik (11 števil, od tega ena dvojna).

Vsem članskim kategorijam je z dogovorom ter doplačilom, ki ga izvedejo sami, direktno z zavarovalnico, na voljo višja zavarovalna vsota in še druge ugodnosti, ki jih ponuja Zavarovalnica Tilia. Seznam ugodnosti ter navodila za pridobitev so objavljena v Planinskem koledarčku za leto 2005 in na spletnih straneh PZS www.pzs.si. Objavljena pa so tudi v Obvestilih PZS.

B) UGODNOSTI ČLANSTVA V LETU 2005:

vsebinska je naravnana po usmeritvah sprejetih na Skupščini in UO PZS, predlagana članarina je za **člane PZS (društva, klube,...)** priporočljiva članarina:

- ✓ ohranjene so dosedanje članke kategorije P+O, S+Š, B1, B in A;
- ✓ vse članstvo je zavarovano za primer trajne invalidnosti (že od 1% naprej) in nezgodne smrti doma in v tujini, za nezgode, ki se pripetijo pri aktivnostih, ki sodijo v okvir planinske dejavnosti;
- ✓ vse članke kategorije PZS so zavarovane za reševanje v gorah Evrope in celotne Turčije;
- ✓ vse kategorije razen P+O so zavarovane za odgovornost in pravno zaščito;
- ✓ za članstvo kategorij P+O je ohranjena članarina na nivoju leta 2004, za članstvo kategorije A pa je članarina v primerjavi z letom 2004 nižja;
- ✓ ohranjen je 20% popust za družine;
- ✓ cene ugodnosti »po izbiri« (višje zavarovalne vsote pri nezgodnem zavarovanju in drugo) vendar s popustom za člane PZS z veljavno izkaznico, bodo člani urejali direktno z zavarovalnico. Ponudba je predstavljena v posebni prilogi.

- z nizko članarino za najmlajšo člansko kategorijo PZS to je predšolske in osnovnošolske otroke vključno 8. oz. 9. razred (P+O) želimo dati podporo njihovem množičnejšemu vključevanju v našo organizacijo. To nam je z velikim razumevanjem omogočila zavarovalnica Tilia. Predšolski in osnovnošolski otroci, ki bodo svoje članstvo v PZS **izkazovali le z dnevnikom Ringa Raja ali Mladi planinec**, morajo od 1.1.2005 imeti v dnevniku tudi **žigosano člansko znamkico**, ob ponatisu dnevnikov se bodo ti dopolnili s tekočim oštevilčenjem;
- priporočena članarina za l. 2005 za članstvo B, B1, S+Š je v primerjavi s članarino za leto 2004 višja le za dodano zavarovanje za odgovornost, za pravno zaščito, ki izhaja iz tega zavarovanja in za reševanje v gorah Evrope in celotne Turčije;
- Članarina B1 – za člane nad 70 let starosti je cenovno ugodna članarina, saj je glede pravic enaka pravicam B člana (nizka članarina je dosežena z solidarnostjo ostalega članstva);
- v skladu sklepom UO PZS za leto 2004 se tudi za leto 2005 za osebe, člane planinske organizacije, katerim je v celoti ali deloma odvzeta poslovna sposobnost in so izključene iz zavarovanja, uvede enotna članarina in sicer znaša 2.000 SIT za odrasle ter 1.000 SIT za P+O+S+Š članstvo, 100 SIT stroškov gre PZS, ostanek pa se deli v razmerju 50% za PD in 50% za PZS;
- pravice A kategorije članstva so najkvalitetnejše, za manjšo članarino, kot v letu 2004, so zavarovani za višje odškodnine in za višjo zavarovalno vsoto za primer reševanja v gorah Evrope in celotne Turčije, kot ostale članske kategorije, za odgovornost in za pravno zaščito, ki izhaja iz tega zavarovanja; prejemajo pa tudi Planinski vestnik. Z navedenimi pravicami se A kategorija članstva po vsebini pravic enači s pravicami članstva planinskih organizacij drugih Alpskih držav, glede možnosti prihodka za planinsko organizacijo pa ta članarina vabi k njenemu propagiranju in vzpodbujanju članov, da se odločijo zanjo;
- le z medsebojno solidarnostjo vsega članstva, kar predvsem pomeni, da je zaradi večjega števila članov pridobljen večji popust pri sklepanju zavarovanj, je za članstvo PZS možno doseči najugodnejša cenovna izhodišča, zato bo potreben trud vseh, da se bo število našega članstva povečalo;
- v primeru, da v društvu žele zadržati v svojem članstvu dolgoletne člane in jim dati s tem priznanje, pri tem pa so za določeno osebo ocenili, da je plačilo n.pr.: B-članarine zanje previsok strošek, je po Statutu PZS (21. člen, Obvestila PZS 1/2004) možno za tega člana storiti naslednje: s plačilom 2.500 SIT članarine so mu na voljo vse ugodnosti B člana, kar je zelo ugodno; društvo pa se mora v tem primeru odpovedati svojega deleža iz njegove članarine;

C) PRIJAVA NEZGODE

Člane PZS (društva, klube,...) in posamezne člane planinske organizacije opozarjamo, da v primeru prijave odškodnin ne morejo kontaktirati direktno s Tilio, ampak je pravilen postopek tale: upravičenec do odškodnine po končanem zdravljenju izpolni obrazec Prijava nezgode, ki ga dobi v Strokovni službi PZS; izpolnjen obrazec potrdi matično društvo (ali klub); obrazec se s fotokopirano zdravniško dokumentacijo, fotokopijo veljavne članske izkaznice oz. v primeru smrti, izpisa iz knjige umrlih, pošlje sklenitelju zavarovanja – PZS, na naslov Strokovne službe PZS, ki prijavo evidentira in posreduje v nadaljnji postopek. Enako je potrebno ravnati tudi v primeru, ko se uveljavlja zavarovanje za reševanje v gorah Evrope in Turčije in prevoz v domovino, le da se v tem primeru predloži potrdilo o plačilu stroškov reševanja.

Zavarovanje članov SPD v Italiji in Avstriji:

člani PZS s stalnim bivališčem v tujini ne morejo uveljavljati pravic iz naslova reševanja v gorah Evrope in Turčije, v državi, v kateri imajo stalno bivališče.

Dodatni popusti:

Zavarovalnica Tilia bo člane PZS (društva, klube,...) sprotno seznanjala z novostmi na področju zavarovanj.

D) POPUSTI PRI NAKUPU PLANINSKE OPREME:

Osebe (planinci), ki se pri nakupu izkažejo z izkaznico PZS veljavno za tekoče leto, so deležni naslednjih ugodnosti:

Izdelovalec / trgovina	Popusti za individualne člane	Popusti za člane pri na – kupu preko PD	Popusti za vodnike PZS, člane GRS, markaciste, vrh. alpiniste, mentorje	Komentar
IntAct	10%	15% pri enkratnem nakupu nad 350.000 SIT	20% samo preko PZS	Prodaja v Int Act Kavčičeva 4, Ljubljana ali preko PZS za specialiste
Alpina Žiri	10%	20 % za posamične nakupe in 25% pri nakupu več kot 20 parov obutve	30% vendar le v določenih prodajalnah Alpine po seznamu	Velja v vseh Alpininih prodajalnah v Sloveniji, za specialiste pa le v nekaterih
Sport Extreme	5% in 20% pri skupno dogovorjenih akcijah	20 % pri nakupu vrednem več kot 500 000 SIT (*)	20%	(*) velja za izdelke, ki predstavljajo uniformo članov društva.
Annapurna Way	10% za gotovino in 5% za kreditne kartice		15%	
Tomas Šport 2	15%	20% pri nakupu vrednem nad 150.000 SIT	25%	Pri nakupu trekking in planinske obutve. Popusti na veljajo za

				artikle z znižano ceno in v akcijski ponudbi
Iglu Sport	10% za gotovino in 5% za negotovino		10% in dodatni 10% popust kot dobropis ob koncu leta	
Promontana Kranj	15%	20% pri nakupu vrednem več kot 200 000 SIT	25%	Popusti veljajo za izdelke firm: Salewa, Lafuma, Lowa in Craft in ne veljajo za izdelke v akciji

Popusti veljajo v naslednjih prodajalnah:

IntAct: Prodaja v Int Act , Kavčičeva 4, Ljubljana in za »specialiste« na PZS.

Alpina Žiri: za člane preko PD v vseh Alpininih prodajalnah v Slovenije, za "specialiste" pa v naslednjih trgovinah: **Žiri** -Žiri 1 in Žiri 2, **Ljubljana** - Ljubljana 1 in Ajdovščina 3, **Maribor**- Maribor 2 in Vita Kraigerja 5 City center, **Celje**- Prešernova 12, **Nova Gorica** - Nova Gorica 2 (Mercator Center), **Jesenice** - Jesenice 2 (Mercator Center) in **Kranj** - Kranj 2 (Mercator Center)

Sport Extreme: **Ljubljana** – Emporium, Šmartinska 152, **Maribor** – City Center, Vita Kraigerja 5, **Nova Gorica** – Mercator center, Industrijska 6, **Jesenice** – Mercator center, Spodnji plavž 5, **Kamnik** - Mercator center, Kovinarska 36, **Slovenj Gradec** - Mercator center, Ronkova 4a, **Kranj** - Mercator center, c. Staneta Žagarja 69.

Annapurna Way: Krakovski nasip 10, Ljubljana

Tomas Šport 2 d.o.o.: **Ljubljana** – Mestni trg 18, Čopova ulica 14 in Center Interspar, Šmartinska 152; **Maribor** – Jurčičeva ulica 4; **Nemčavci** – Nemčavci 1d; **Ptuj** – Gavez Anton s.p., Slovenski trg 1; **Slovenj Gradec** – Rojnik Drago s.p., Glavni trg 33; **Celje** - Center Interspar, Mariborska c. 100; **Trbovlje** - Ul. 1. Junija 1a; **Velenje** – Nakupovalni center Velenje, Kidričeva c, 2b; **Kranj** – Optimist d.o.o., Prešernova ul. 17; **Bled** - Optimist d.o.o., Ljubljanska c. 4.; **Koper** - Župančičeva ul. 22.

Iglu Šport d.o.o.: **Ljubljana** - Tržaška c. 88, Petkovškovo nabrežje 31 in 36, Šmartinska c. 152, hala 3/I ; **Maribor** - Jadranska c. 27; **Celje**_ Ul. Mesta Gravenbroich 9; **Lesce** – G-sport, Glivar Darinka s.p., Alpska c. 27

Promontana d.o.o. Kranj: **Ljubljana** - Poljanski nasip 6, **Domžale** – Ljubljanska c. 81, **Kranj** – Koroška c. 5, **Bled** - Ljubljanska c. 1.

Popusti pri prenočevanju

Na osnovi posebnega sporazuma o reciprociteti v okviru mednarodne organizacije UIAA, uživajo vsi člani slovenske planinske organizacije tudi popust pri prenočevanju v več kot 1300 objektih partnerskih planinskih organizacij v alpskem delu Evrope. Podpisnice sporazuma o reciprociteti so:

Nemčija	DAV - Deutscher Alpenverein	Liechtenstein	LAV - Liechtensteiner Alpenverein
Avstrija	OeAV - Österreichischer Alpenverein	Luxembourrg	GAL - Groupe Alpin luxembourgeois
Belgija	BAC - Belgische Alpen Club	Nizozemska	NKBV - Nederlandse Klim – en Bergsport Vereniging
	CAB - Club Alpin Belge		Švica
Španija	FEDME - Federacion Española de Deportes de Montaña		AACBa - Akademischer Alpenclub Basel
Velika Britanija	AC - Alpine Club		CAAG - Club Alpin Académique Genève
Italija	CAI - Club Alpino Italiano		AACZ - Akademischer Alpenclub Zürich
	AVS - Alpenverein Südtirol		
Francija	CAF - Club Alpin Français	Slovenija	PZS – Planinska zveza Slovenije

60 % popust, ki velja le na skupnih ležiščih, imajo

- mladi člani C in D kategorije do dopolnjenega 27. leta starosti,
- registrirani alpinisti,
- vsi registrirani vodniki PZS, gorski vodniki in mentorji planinskih skupin, vsi registrirani člani Gorske reševalne službe Slovenije in vsi registrirani markacisti

Do brezplačnega prenočišča so upravičeni:

- gorski reševalci in markacisti na akciji

Za tiste obiskovalce, ki imajo **lastno posteljnino** (lastne rjuhe) velja dodaten popust v fiksnem znesku 350 SIT na ceno prenočišča za planince. Vsi ti se morajo pri prijavi izkazati z lastno posteljnino, sicer plačajo normalno ceno prenočišča. Društva - oskrbniki imajo tudi pravico do občasnih kontrol ležišč. Zlorabe se kaznujejo s plačilom tri-kratne polne cene ležišča.

Članske izkaznice

Veljavna članska izkaznica je navedena v 1. členu Pravilnika o izkaznici in vrstah članarine. Veljavni članski izkaznici za predšolske in osnovnošolske otroke (devetletka) sta, z nalepljeno in požigosano znamkico s strani društva, tudi dnevnik Ringa Raja in Mladi planinec. Mladi dnevnik prejmejo brezplačno. Članske izkaznice in ovitke lahko društva nabavijo v Planinski založbi po veljavnem ceniku. Članskih izkaznic, ki imajo še odtisnjeno vrsto članske kategorije, ni potrebno menjati, saj je kategorija odtisnjena na znamkici skupaj z letnico.

Pripravili:

Danilo M. Sbrizaj, Veronika Šmid in Jana Racman

Danilo M. SBRIZAJ
v.d. generalnega sekretarja PZS

ČLANARINO ZA LETO 2005 LAHKO PLAČATE:

- vsako sredo med 17.00 in 18.00 uro v Planinskem zavetišču pod sv. Rokom
- v trgovini KOLO
- pri vodjih planinskih skupin
- pri mentorjih na šolah

FINANČNI PLAN PD LISCA ZA LETO 2005

PRIHODKI:

1. Članarina 600 000,00 SIT
 2. Prihodki od Jurkove kočice 400 000,00 SIT
 3. Najemnina od Tončkovega doma 1 000 000,00 SIT
 4. Dotacija ŠZ oz. Občine Sevnica 1 000 000,00 SIT
 5. Dotacija donatorjev 400 000,00 SIT
 6. Prihodek od dotacij projektov 400 000,00 SIT
- Skupaj: 3 800 000,00 SIT

POTREBNI IZDATKI:

1. Poslovanje društva in zavarovalnine 1 000 000,00 SIT
2. Vzdrževanje Jurkove kočice 200 000,00 SIT
3. Vzdrževanje Zavetišča pod sv. Rokom in obnova 4 100 000,00 SIT
4. Odvod članarine PZS 300 000,00 SIT
5. Nabava taborne opreme in vzdrževanje taborne opreme 400 000,00 SIT
6. Izleti in tabori 100 000,00 SIT
7. Vzdrževanje poti 50 000,00 SIT
8. Literatura 50 000,00 SIT
9. Planinska šola 70 000,00 SIT
10. Planinska orientacija 50 000,00 SIT
11. Srečanje ob razgledni tabli 25 000,00 SIT
12. Vzdrževanje Pl. Zavetišča Slatna 100 000,00 SIT
13. Pohodništvo v Občini Sevnica 50 000,00 SIT
14. Izobraževanje planinskih kadrov in dotacije pl.skupinam 250 000,00 SIT
15. Mladinski odsek 100 000,00 SIT

Skupaj: 6 445 000,00 SIT

Predsednik PD:

Jože Prah

Sklepi upravnega odbora na temo Zavetišče Slatna

1 **Koriščenje objekta - pravila uporabe in hišni red**

1.1 Objekt lahko brezplačno koristijo člani PD Lisca in sponzorji, vendar lahko ključ dobijo v koriščenje samo:

- ◆ "aktivni" člani PD Lisca, - tisti, ki so aktivno sodelovali pri vzdrževanju objekta Slatna ali po sklepu Upravnega odbora PD Lisca. Aktivnost se ugotavlja iz seznama udeležencev delovnih akcij za predhodno in tekoče leto. Neaktivni člani PD Lisca lahko objekt koristijo skupaj z "aktivnimi" člani PD Lisca.
- ◆ "sponzorji", oziroma tisti donatorji, ki so v obliki dela ali sredstev prispevali k vzdrževanju oziroma nadgradnji zavetišča Slatna

Z njimi lahko koristijo objekt vsi člani PD Lisca oziroma družinski člani (isto velja za sponzorje). Objekt morajo za sabo počistiti in vse nepravilnosti ali poškodbe javiti gospodarju (B.Krajnc ali M.Rupar).

Za člani PD Lisca in sponzorji se ne dela primopredaja objekta, ampak se jim zaupa, da bodo objekt uporabljali in upravljali skladno z zahtevami hišnega reda. V kolikor temu ne bo tako, se takemu članu naslednjič ne omogoči koriščenje objekta.

1.2 Uporabnina objekta se vse, ki ne sodijo v prvo skupino se obračuna na sledeč način:

- ◆ do 10 oseb - 700 SIT/dan
- ◆ od 10 do 20 oseb - 600 SIT/dan
- ◆ od 20 do 30 oseb - 500 SIT/dan
- ◆ nad 30 oseb - 400 SIT/dan

oziroma v skladu s sklepom Upravnega odbora PD Lisca.

V primeru najema objekta za več kot 10 ljudi se organizira tudi primopredaja objekta po zaključenem terminu uporabe.

HIŠNI RED

1. Vodja tabora oziroma tisti, ki je najel objekt mora na Policijsko postajo Krajnska gora javiti število obiskovalcev objekta in čas koriščenja.
2. Ob prihodu v zavetišče obvezno preglej PRIMOPREDAJNO KNJIGO ZAVETIŠČA in preveri:
 - ◆ ali je tvoj predhodnik zapisal stanje električnega števca ob odhodu
 - ◆ ali je objekt v pričakovanem stanju (v kolikor temu ni tako TAKOJ obvesti gospodarja zavetišča ali njegovega namestnika).
3. Vklopi glavno stikalo za električno napajanje zavetišča (velika omarica v avli objekta).
4. V kolikor boš potreboval vodo, potem odpri glavni izolacijski ventil v kurilnici (na zadnji steni pod zračno lino)
5. V zavetišču se vzdržuje red in čistoča!
6. Ob odhodu OBVEZNO :
 - ◆ Odnesi vso hrano in pijačo, ki si jo prinesel s seboj!
 - ◆ Počisti za seboj vse prostore, ki si jih uporabljal!
 - ◆ Izklopi električno napajanje zavetišča!
 - ◆ Zapri glavni izolacijski ventil v kurilnici!
 - ◆ Preveri, da so vsa okna in polkna tesno zaprta!
7. Ob odhodu OBVEZNO zapiši v PRIMOPREDAJNO KNJIGO ZAVETIŠČA:
 - ◆ stanje zavetišča (najdene/odkrite/na novo povzročene pomanjkljivosti/poškodbe)
 - ◆ stanje števca električne energije !

Prijetno bivanje!
PD Lisca

**PLANINSKO DRUŠTVO »LISCA«
SEVNICA**

HIŠNI RED

Gospodarski odbor društva je dopolnil ta hišni red s cenikom uslug v Jurkovi koči na Lisci, ki se glasi:

1. Cena prenočišča:

- cena in obračun prenočišč z rjuhami:
 - a) člani PD s plačano članarino SIT 1.000,00
 - b) otroci, člani PD SIT 700,00
 - c) otroci nečlani PD SIT 1.000,00
 - č) odrasli, nečlani PD SIT 1.500,00

- cena brez rjuh (z lastnimi)
 - a) člani PD, s plačano članarino SIT 800,00
 - b) otroci, člani PD SIT 500,00
 - c) otroci, nečlani PD SIT 700,00
 - č) odrasli, nečlani PD SIT 1.300,00

V ceno ni vključena turistična taksa, ki se plačuje po občinskem odloku. Gornje cene veljajo za enkratno nočitev z rjuhami. Če posameznik ali skupina spi več večerov z istimi rjuhami, velja 20% popust pri nočnini. Za ceno brez rjuh ne velja popust.

V spalnicah je najstrožje prepovedano kaditi!

Za ogrevano sobo – prenočišče za eno posteljo se plača dodatek v znesku
SIT 0

Uprava Tončkovega doma oziroma dežurni planinec v Jurkovi koči sta dolžna voditi Evidenco gostov.

2. Uporaba dnevnih prostorov:

- a) Uporaba dnevnih prostorov – najem Jurkove kočice (kuhinje, dnevne sobe in sanitarij) je vezana na stroške kurjave, razsvetljave, plina in čiščenja, zato se zaračunava najemnina kot sledi:
 - za uporabo navedenih prostorov za skupino do 10 oseb SIT 6.000,00
 - za vsako nadaljnjo osebo SIT 0
 - za uporabo samo dnevnih prostorov brez kuhinje SIT 6.000,00
 - za uporabo kuhinje SIT 4.000,00
 - za uporabo tuša (kopalnice) SIT 0
 - za čiščenje prostorov SIT 3.000,00

- b) skupine, ki jih organizira PD Lisca, so lahko teh prispevkov oproščene, o čemer odloča UO PD.

3. Knjiga obiskovalcev

Vsak član, ki uporablja dnevne prostore Jurkove koč, se mora vpisati v knjigo obiskovalcev. Vpiše tudi svoja opažanja in pripombe.

Vsi, ki prenočujejo v Jurkovi koči, morajo biti obvezno vpisani v knjigi prijav.

4. Jurkovo kočo upravlja gospodar Jurkove koč.
5. Vsa povzročena škoda v koči se plača v višini dejanskih stroškov popravila ali zamenjave poškodovanih predmetov. Če je škoda napravljena namerno, se lahko zahteva dvakratno plačilo povzročene škode.
Če nastane spor zaradi plačila škode, ga rešuje upravni odbor društva in če je potrebno tudi častno razsodišče.
6. V koči mora vladati red in čistoča, za kar je vsakokrat odgovoren najemnik koč in gospodar koč.
7. Upravnik Tončkovega doma lahko razpolaga s prostori v Jurkovi koči samo po predhodnem soglasju z gospodarjem koč.
8. Upravnik Tončkovega doma lahko odda ključe Jurkove koč samo na pismeno potrdilo društva ali na telefonsko naročilo gospodarja Koče.
9. Ključ kuhinje in kopalnice se dobi pri gospodarju koč v Sevnici.

Koč je last vseh planincev, vendar morajo za njeno vzdrževanje skrbeti vsi, ki jo bodo uporabljali, kot dobri gospodarji.

Pravice iz tega HIŠNEGA REDA uživajo v skladu s pogodbo, tudi člani Društva povratnikov in v tujini živečih Slovencev »TRIGLAV« Sevnica.

V koči se mora obvezno upoštevati ta HIŠNI RED in določila ČASTENGA KODEKSA slovenskih planincev.

Gospodar Jurkove koč
Vinko Govekar

Predsednik društva
Jože Prah

**Program
planinskih izletov in pohodov
v letu 2005**

1. Ob **PONEDELJKIH** bodo organizirane lažje planinske ture. Prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi ali s kombijem. Izlete bo vodila Elka Grilc, planinski vodnik (041 988 447)
2. Ob **SREDAH** bo Klub »Ajda« Sevnica organiziral planinske izlete v naravo; vodja Jože Lekše (031 368 602).
Ob **SREDAH**, ali po dogovoru, bodo organizirane lažje ali težje planinske. Prevoz bo organiziran s kombi vozilom, oziroma z osebnimi vozili, vodja Tone Šeško, planinski vodnik (041 640 160).
3. Vsak **ČETRTEK** bo skupina organizirala enodnevni izlet – težjo turo. Prevoz bo organiziran s kombi vozilom, oziroma z osebnimi vozili. Planinske izlete bo vodil Vinko Šeško, planinski vodnik (041 513 460).
4. Klub vodnikov bo **vsako drugo soboto** v mesecu organiziral enodnevni planinski izlet (prijave pobirata Vinko Šeško 041 513 460 in Darinka Avguštin 041 481 697).

*Informacije in prijave
v Zavetišču pod Sv. Rokom, Taborniška 14, 8290 Sevnica,
vsako sredo od 17. do 18. ure.*

KOLEDAR PLANINSKIH IZLETOV, TUR, POHODOV IN TABOROV V LETU 2005

Mesec januar :

- ❖ 1.1.2005 novoletni pohod na Lisco Klub vodnikov
- ❖ 8. 1.2005 Nanos (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 25.1.2005 planinski večer v kulturni dvorani Upravni odbor
- ❖ 9.1.2005 novoletno srečanje na Bohorju Klub vodnikov
- ❖ 2.1.2005 pohod po sejmski poti Klub vodnikov
- ❖ 15.1.2005 Šmohor Klub vodnikov
- ❖ 15.1. 2005 Kum Mladinski odsek

Mesec februar:

- ❖ 12.2. 2005 Samoborsko hribovje (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ sevniška planinska pot Mladinski odsek
- ❖ 11.2.2005 občni zbor Planinska sk. Jutranjka
- ❖ 6.2.2005 pustna nedelja na Lisci Klub Vodnikov
- ❖ 12.2.2005 Valentinov pohod, Kozje – Bohor Klub vodnikov
- ❖ zimsko izpopolnjevanje planincev Klub vodnikov
- ❖ 10.2.2005 planinski večer Planinska skupina Planina

Mesec marec:

- ❖ zimsko izpopolnjevanje planincev Klub vodnikov
- ❖ 8.3.2005 Občni zbor planinskega društva Upravni odbor
- ❖ 12.3.2005 Sv. Ivan in Štebreljska planota (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 12.3.2005 Motoretovi dnevi Upravni odbor

Mesec april:

- ❖ 9.4.2005 Krasji vrh (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 23. in 24.4.2005 dvodnevni planinski izlet OŠ in Mladinski odsek

Mesec maj:

- ❖ 1.5.2005 prvomajski pohod na Lisco Upravni odbor
- ❖ 8.5.2005 jezikova nedelja na Bohorju Klub vodnikov
- ❖ 14. 5.2005 pohod po oglarski poti Klub vodnikov
- ❖ 20.5.2005 dan pohodništva v občini Sevnica Upravni odbor
- ❖ 20.5.2005 srečanje ob 100. letnici PD Lisca pri Planinskem zavetišču pod sv. Rokom UO
- ❖ 21.5.2005 srečanje europohodnikov, grad Podsreda Klub vodnikov
- ❖ 14.5.2005 Golica (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 14.5.2005 Srečanje zasavske mladine na Lisci Mladinski odsek
- ❖ 27.5. do 28. 5. 2005 Vodniško izpopolnjevanje - LiscA Vodniška komisija PZS
- ❖ 15.5.2005 naravovarstveni izlet – Vrhek Klub za varstvo narave
- ❖ 22.5.2005 SPOT Laško Mladinski odsek
- ❖ Irska, pohodni tabor Klub vodnikov in MDO
- ❖ planinska šola Upravni odbor

Mesec junij:

- ❖ 11. in 12.6.2005 Velebit (Zavižan) (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 24. in 25.6.2005 Prehodavci, Upravni odbor in MDO
- ❖ 5.6.2005 naravovarstveni izlet, potonike na Slavniku Klub za varstvo narave
- ❖ 11.6.2005 pohod po radeški planinski poti Klub vodnikov
- ❖ planinska šola Upravni odbor

Mesec julij:

- ❖ 9.7.2005 Raduha (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 15.7. do 24.7.2005 osnovnošolski tabor Koprivna Mladinski odsek
- ❖ 24.7. do 30.7.2005 planinski tabor Slatna Klub vodnikov
- ❖ planinska šola Upravni odbor

Mesec avgust:

- ❖ Triglav Klub vodnikov
- ❖ 30.7. do 6.8.2005 CICI tabor Slatna Klub vodnikov
- ❖ mladinski pohodniški tabor Mladinski odsek
- ❖ 13.8.2005 Begunjščica (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 27.8.2005 popoldne ob citrah na Kopitniku Upravni odbor
- ❖ 6.8. – 14.8.2005 planinski tabor Slatna Planinska skupina Planina

Mesec september:

- ❖ 8.9.2005 srečanje ob razgledni tabli na Lisci Upravni odbor
- ❖ planinsko letno izpopolnjevanje Klub vodnikov
- ❖ 10.9.2005 Dan slovenskih planincev ali Peca (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 4.9.2005 Dan zasavskih planincev MDO
- ❖ 16.9. – 19.9.2005 Nevesinje – Bosna Klub vodnikov
- ❖ planinska šola Upravni odbor

Mesec oktober:

- ❖ 8.10.2005 V neznano (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ kostanjev piknik PS Planina, Jutranjka
- ❖ planinska šola Upravni odbor

Mesec november:

- ❖ 5.11.2005 pohod po sevniški planinski poti Klub vodnikov
- ❖ 12.11.2005 Jelenov studenec - Kočevsko (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ izlet v neznano Mladinski odsek
- ❖ planinska šola Upravni odbor

Mesec december:

- ❖ 26.12.2005 zimski pohod na Veliko Kozje Klub vodnikov
- ❖ 10.12.2005 Ratitovec (sobotni izlet) Klub vodnikov
- ❖ 31.12.2005 novoletni pohod na Kamenško z baklami Planinska skupina Krmelj
- ❖ 31.12.2005 večerni pohod na Lisco in silvestrovanje v Jurkovi koči Upravni odbor

Spoštovane planinke, spoštovani planinci!

- ❖ V mesecu januarju in decembru se organizirajo planinski večeri ob 18. uri vsako sredo v Planinskem zavetišču pod Sv. Rokom

- ❖ Delovne akcije pri:
 - Planinsko zavetišče pod sv. Rokom (Lojze Anzelc)
 - Jurkovi koči na Lisci (Vinko Govekar)
 - na Lisci (Jože Prah)
 - na planinskih poteh (PD Lisca skrbi za okoli 200 km poti, Janez Zajec, Lojze Rupar)
 - Planinskem zavetišču na Slatni (Darko Krajnc, Mojč Rupar)
 - Prvomajski srečolov na Lisci (Lojze Florjančič, Darinka Avguštin, Mojč Rupar)
 - Pregled taborne opreme (Janko Avguštin)
 - Pregled tehnične opreme (Helena Guček, Jože Lekše in Jože Radej)

Spoštovani prijatelji planinci, leto 2005 je bilo za našo društveno skupino zelo uspešno. Dan poizvedbe naših akcij je bil bogat in zanimiv. Vabljeni ste na naše akcije črpati in bogati znanje in izkušnje naših članov.

Črna in pripravila za tisk
Vesel sem, da znano skupaj tukaj objavim našo pot.

Tisk
Tiskarna Žuraj

Naklada:
500 izvodov

Vaš predsednik:
Jože Prah

Razglednica je ob 100 letnici Planinskega društva Lisca ševnica posodila Osebnaja knjižnica
Celje. Razglednica je last knjižnice, ki jo tudi hrani.
Posavska podružnica SPD
Na naslovnici je razglednica ševnice iz leta 1905, ko je bila ustanovljena

Izdajatelj:
Planinsko društvo LISCA Sevnica
Sevnica 2005

Zbrala in pripravila za tisk:
Jasmina

Tisk
Tiskarna Žuraj

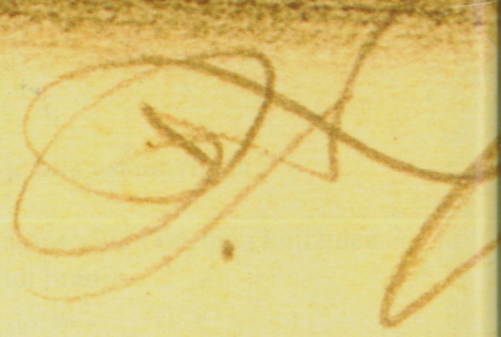
Naklada:
500 izvodov

Na naslovnici je razglednica Sevnice iz leta 1905, ko je bila ustanovljena
Posavska podružnica SPD.
Razglednico je ob 100 letnici Planinskega društva Lisca Sevnica posodila Osrednja knjižnica
Celje. Razglednica je last knjižnice, ki jo tudi hrani.

25. / III 05

Pozdrav iz Sevnice ob Savi

Založil A. Verbič, Sevnica.